

**Milliardærerne
blander sig mere
og mere i politik.
Også i Danmark.**
tema side 10

Nej til skifergas,
lyder det fra S-rødder
i en række kommuner
- stik mod partilinjen.

nyheder side 6

**Hvordan vendes den
negative spiral?**
Udkantsdanmark rykker
ind i valgkampen.

nyheder side 3

kommunen

politik fra rødderne mandag 1. juni · nr. 15 · 58. årgang

◦ valgkamp

Blokpolitikken spøger

I Helle Thorning-Schmidts regeringsperiode er antallet af lovforslag, der kun er stemt igennem af regeringen og dens støttepartier, blevet halveret i forhold til under VK. Enhedslisten har været mindre medgørlig end Dansk Folkeparti, påpeger forsker.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Vi samarbejder. Også over midten.

Sådan lød et af De Radikales mange punkterede slogans under valgkampen i 2011. Partiet ville skabe et opgør med blokpolitikken, og ser man på, hvilke koalitioner der oftest har stemt forslag igennem i Folketinget de sidste fire år, så ligner det et løfte, der er holdt.

Ifølge hvemstemmerhva.dk er de fleste lovforslag i denne regeringsperiode blevet stemt igennem af samtlige partier (22,8 procent), mens andelen af forslag, der er stemt igennem alene af rød blok, ligger på 15,6 procent. Den seneste VK-regering stemte derimod 32,1 procent af lovforslagene igennem alene med hjælp fra deres støttepartier i blå blok.

- SR-regeringen har lavet nogle store reformer og en finanslov henover midten, og det har nok domineret afstemningerne, vurderer lektor Flemming Juul Christiansen fra Institut for Samfund og Globalisering på RUC.

Han har forsket i blokpolitik og mindretalsregeringers muligheder og peger på, at især støttepartierne Dansk Folkeparti og Enhedslisten står med nøglen til, at tallene har ændret sig.

- Dansk Folkeparti stillede sig i mange sammenhænge relativt billigt til rådighed for den forrige regering, og det har Enhedslisten jo bestemt ikke gjort i samme grad for Helle Thorning-Schmidt, siger Flemming Juul Christiansen, som dog også mener, at regeringsgrundlagets erklæring om at videreføre

VK-regeringens økonomiske politik har gjort det nemt for blå blok at stemme for regeringens forslag.

Også under denne valgkamp ser der ud til at komme fokus på evnen til at samarbejde bredt i Folketinget. Under TV 2's første valgdebat tegnede statsminister Helle Thorning-Schmidt et billede af, hvordan hun forventer, de blå partiledere vil inddrage rød blok, hvis de vinder valget.

- De fire herrer vil sætte sig sammen i deres klub og genindføre blokpolitikken, og er der noget, Danmark ikke har brug for, så er det en genindførelse af blokpolitikken, lød det.

» Fortsættes side 4

■ Valget skader ikke Folkemødet ■ 39 milliarder til velfærd ■ Kommuner tyvstartede brevvalg ■ DF afviser nulvækst ■ Affaldsdirektører tjener millioner

■ **Økonomisk optimisme.** Der var optimistiske toner, da Det Økonomiske Råd tirsdag fremlagde sin forårsrapport.

Vismændene venter nu en vækst i BNP i år på 1,9 procent. Det er 0,4 procentpoint mere end i den seneste prognose fra efteråret. Væksten i dansk økonomi er ifølge vismændene bredt funderet og kommer både af udlandets voksende appetit efter danske varer og tjenester samt de danske forbrugeres stigende mod på at bruge penge.

Tidligere tirsdag præsenterede regeringen et velfærdsudspil, der frem mod 2020 vil sætte 39 milliarder kroner af til sundhed og ældre, daginstitutioner, vækst og grøn omstilling og tryghed for borgerne.

- Vi har haft vækst i halvandet år i træk. Familiernes optimisme er den højeste i ni år. Danmark er ude af krisen. Danmark er igen på sikker vej. Derfor er det også nu, vi skal holde fast, siger statsminister Helle Thorning-Schmidt.

■ Kommuner kludrede med brevstemmeafgivning.

Både Aarhus og Svendborg Kommune var lige lovlig hurtige efter valgudskrivelsen. I Svendborg fik en håndfuld vælgere lov til at brevstemme, efter Borger-service allerede onsdag havde annonceret, at man var klar til at modtage brevstemmer. I Aarhus nåede man at tage imod en halv snes brevstemmer, før det gik op for kommunens valgsekretariat, at man først må stemme tre uger før valget - altså først dagen, efter valget var udskrevet.

- Jeg tror simpelthen, at det var en svips. Nogle borgere kom for at brevstemme, og vi sagde, at vi naturligvis også var klar nu, hvor valget er udskrevet, men reglerne er jo sådan, at der absolut er en tre-ugers-frist, lød det fra borgerservicechef Lene Hartig Danielsen til DR Østjylland.

I begge kommuner har man taget kontakt til borgerne og sørget for, at de kommer forbi valglokalet igen - denne gang på lovlig vis.

Ida Auken
@IdaAuken

Jeg glæder mig vildt til valget. Har det sådan lidt som Chris Anker Sørensen må have det om morgenen inden Tour de France går i gang" [#dkpol](#)

■ **Folkemødet overlever valgkamp.** Folketingsvalgets slutspurt ramler sammen med årets Folkemøde. Men på Bornholm er der ikke frygt for, at det politiske fokus, som arrangementet normalt nyder godt af, bliver svækket, fordi folketingspolitikere og landets journalister er optaget af valgkamp.

Kort efter at have udskrevet folketingsvalg til afholdelse d. 18. juni var Helle Thorning-Schmidt selv i fuld sving med at skrabbe stemmer sammen. Hun skal vinde godt 5000 vælgere over til den røde blok hver dag frem til valget, hvis et rødt flertal skal fastholdes.

Tariq Mikkil Khan/POLFOTO

- Jeg har svært ved at se, at et valg vil få negative konsekvenser for Folkemødet. Det er jo et fremragende afsæt til at diskutere politik i slutspurten op til et valg, og det ville jeg da selv prioritere højt, hvis det var mig, der stillede op til valget, siger borgmester Winni Grosbøll (S) til Ritau.

■ **Millioner til affaldsbosser.** Direktørlønningerne i de største fælleskommunale affaldsselskaber ligger flere hundredtusinde kroner over det lovlige niveau. Lønnen til direktørerne af de store affaldsselskaber må som udgangspunkt ikke overstige kommunaldirektørlønnen i landets mindste kommuner, men det gør de flere steder, viser en række aktindsigter, som DK Teknik har fået. Hos Danmarks største affaldsselskab, Vestforbrændingen, tjener direktøren over 1,2 millioner kroner om året eksklusive pension. Amager Resourcecenter (ARC) tildeler ligeledes sin direktør en overordnet løn på over 1,2 million årligt, oplyser ARC. Både Energinet og RenoSyd udskrifter en årsløn til direktørerne på 1,1 million inklusive pension; hos REFA ligger lønnen på omkring 1 million årlig eksklusive pension, skriver DK Teknik.

■ **Uklarhed om nulvækst.** Folketingsvalget kommer i høj grad til at stå mellem den velfærdsvekst, som regeringen går til valg på, og den nulvækst, som Lars Løkke har gjort til sit mantra. Men Venstre skal ikke

umiddelbart regne med opbakning til den kurs fra Dansk Folkeparti. Onsdag afviste partiets formand **Kristian Thulesen Dahl, at svare på, hvordan en økonomisk plan for velfærd kommer til at se ud, hvis blå blok trækker sig sejrrikt ud af det kommende folketingsvalg.** Partiets tidligere formand var dog anderledes klar i mælet.

- Lars Løkke Rasmussen bør indse, at der aldrig vil være et flertal for den nulvækst, så jeg kan godt sige det helt klart, at det aldrig bliver til noget. 0,8 procent vækst er vores udgangspunkt, siger Pia Kjærsgaard til Ritau.

"Vi har en aftale med den nuværende regering om at lave en afstemning omkring retsforbeholdet. Og man kan ikke forestille sig, at man har en regering, der er delt i spørgsmålet om, hvorvidt man anbefaler et ja i det spørgsmål."

Kristian Jensen (V) til Politiken

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretærer: Johan Seidenfaden, Eva Aagaard

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Kirsten Laursen, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg:
Anne Riemenschneider, Hanne Korvig, Pernille Kristensen, Katrine Padkær Jonsson, Sigrild Pedersen, Mathilde Høj Justesen

Abonnement:
Anne Riemenschneider
adm@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401

Tryk:
JYPA/OTM

Oplag: Kontrolleret oplag: 3.124 ekspl.
(1.7.2010 – 30.6.2011)

Læsertal: 2. kvartal + 2. halvår 2014 ifølge
Index Danmark/Gallup: 32.000

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA

DKNYT

Vandkanten bliver kampplads i valgkampen

Yderområdene udfordringes med at fastholde indbyggere og få økonomien til at hænge sammen bliver et centralt spørgsmål i valgkampen. Borgmestre efterlyser helhedsorienteret indsats.

skæv fremtid

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Udkantskommunernes ubalance mellem servicekrævende ældre og skattebetalende erhvervsaktive kommer til at vokse markant i de kommende år. Allerede indenfor de næste ti år vil ti kommuner miste mere end ti procent af deres indbyggere i den erhvervsaktive alder, mens andelen af ældre fortsat vil vokse. Det viser en fremskrivning af befolkningsudviklingen, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet. Og på den længere bane ser det endnu værre ud. I løbet af de næste 25 år forventes den erhvervsaktive befolkning at falde med mellem 20 og 40 procent i de ti udkantskommuner, der er værst ramt, hvis man skal tro AE's fremskrivning.

Bliver tallene til virkelighed, giver det uoverskuelige udfordringer for yderkommunerne, mener Steffen Damsgaard, der er formand for Landdistrikternes Fællesråd.

- Det har næsten fatale konsekvenser, fordi det er beskæftigelsen i både den offentlige og private sektor, der skal skabe grundlaget for udvikling. Det kan ikke finde sted, hvis folk rykker væk, siger han.

Frygter negativ spiral

Når den arbejdende befolkning skrumper, bliver det sværere for kommunerne at få budgetterne til at hænge sammen. Og boligmarkedet risikerer at bidrage til en selvforstærkende negativ effekt. Det mener sekretariatschef i

Boligøkonomisk Videncenter Curt Liliegreen.

- Hvis fraflytningen bliver så voldsom, bliver det meget svært at låne penge til at købe bolig i yderområderne, og det vil lamme boligmarkedet, siger han, og den frygt deler Landdistrikternes Fællesråd.

- Hele landet knækker, hvis vi ikke får skabt rammerne for udvikling i yderområderne. Kommunerne har set skriften på væggen. Det er næsten sidste chance, før strukturerne ændrer sig for voldsomt. Det er nu, der skal gøres noget, siger Steffen Damsgaard. Han forventer, at 25-30 kommuner vil begynde at overveje deres muligheder for sammenlægning, og at de mest udsatte kommuner må under administration i yderste konsekvens, hvis fraflytningen fortsætter.

Udkantsutopi

Men Steffen Damsgaard tror ikke, at de dystre fremskrivninger vil holde stik. Ifølge ham skal der ikke ret meget mere til, før befolkningsgrupper fra København og Aarhus vil søge drømmen i Vækstdanmark og flytte ud til billigere boliger i yderområderne. Det samme mener borgmesteren i Varde.

- Jeg tror, vi kan gøre en forskel, så det ikke sker. Vi er i fuld gang med at prøve at

modarbejde det, men det er nu, vi skal tage fat - det er for sent om nogle år, siger Erik Buhl (V).

De positive toner spiller ministeren for by, bolig og landdistrikter med på.

- Jeg tror, ingen regering nogensinde har gjort så meget for vores yderområder. Men jeg mener ikke, vi skal forhindre de unge mennesker i at tage ind til byerne for at studere. Vi skal sikre, at alle, der har lyst til at bo i vores dejlige yderområder, har en mulighed for at flytte derud, siger Carsten Hansen, der mener, at spørgsmålet om, hvad vi kan gøre for at udnytte yderområderne, skabe arbejdspladser og tiltrække turister bliver en vigtig del af den kommende valgkamp.

Initiativtager til Oprør fra Udkanten, Viggo Mortensen, ser også tegn på, at en helhedsorienteret indsats kommer nærmere.

- Det bliver et element i valgkampen, og i valgkampen lytter politikerne. Og så handler det om, at de løfter, der afgives, også bliver fulgt op efter valget. Vores bestræbelse er at forsøge at holde politikerne fast på det, siger han.

Fraflytningen kan kommunerne ikke forhindre, hvis man spørger Curt Liliegreen. Han tror derimod, at den bli-

ver endnu stærkere, end prognosen fra AE viser, og beskylder udkantsborgmestrene for at være naive, hvis de ser udviklingen vende.

- Det er farlig ønsketænkning, når man tror, at folk vil begynde at vælge byen fra og flytte på landet, siger Curt Li-

ordnet helhedsplan for udviklingen.

Redskaber til redning

Hvad staten kan stille op for at modarbejde fraflytningen og skabe økonomisk vækst i yderområderne, gav de økonomiske vismænd et bud på i

sidste løsning fremhæver overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen.

- Blandt de forskellige typer af tiltag, vi har kigget på, er det nok det mest effektive, hvis det vel at mærke bare handler om at få skabt arbejdspladser i yderområderne. Det har den mest direkte effekt, siger han.

Ministeren for landdistrikter er klar til at flytte arbejdspladser ud, men tror ikke, at det for alvor er nok til at redde yderområderne.

- Det redder ikke vores yderområder at flytte en styrelse eller en enkelt del af et ministerium ud. Det kræver privat vækst og beskæftigelse, og derfor er det helt afgørende, at vi nu får hele Danmark med på væksten og ikke kun vores større byer, siger Carsten Hansen. Ifølge Erik Buhl bliver der brug for samtlige løsninger, og også Viggo Mortensen efterlyser en mere helhedsorienteret indsats.

- I øjeblikket kommer der små lunser hist og her, men vi efterlyser en samlet analyse af alle forholdene, siger han og fortsætter:

- Hvis man ikke gør noget, fortsætter det i samme skæve spor. Og så har vi et kæmpe-mæssigt samfundsproblem, for det er landets sammenhængskraft, der er på spil. ●

"Hele landet knækker, hvis vi ikke får skabt rammerne for udvikling i yderområderne. Kommunerne har set skriften på væggen. Det er næsten sidste chance, før strukturerne ændrer sig for voldsomt. Det er nu, der skal gøres noget"

Steffen Damsgaard, formand for Landdistrikternes Fællesråd

liegreen. De stigende priser i de største byer vil bare betyde, at man bosætter sig i ringe udenom byen, siger han. Derfor er han ikke i tvivl om, at der er behov for betydelige statslige midler og en over-

deres nylig offentliggjorte rapport. De peger på skattebegunstigelse, decentralisering af uddannelsesinstitutioner, infrastrukturinvesteringer og udflytning af statslige arbejdspladser. Særlig den

Her forsvinder de arbejdsdygtige i fremtiden

Ændring i antallet af indbyggere mellem 18 og 65 år ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse.

Bund 10	2015-2025	Bund 10	2015-2040
Læsø	- 25,5 %	Læsø	- 39,0 %
Bornholm	- 18,0 %	Bornholm	- 33,0 %
Ærø	- 17,7 %	Lolland	- 30,9 %
Lolland	- 16,6 %	Ærø	- 30,4 %
Langeland	- 16,3 %	Langeland	- 29,1 %
Samsø	- 13,8 %	Lemvig	- 25,9 %
Lemvig	- 12,5 %	Struer	- 24,0 %
Struer	- 12,1 %	Morsø	- 24,0 %
Morsø	- 11,7 %	Tønder	- 22,6 %
Tønder	- 11,6 %	Guldborgsund	- 21,9 %

Mens København agerer vækstmotor og sætter rekord i befolkningstilvækst, ser fremtiden knap så lys ud for billedskønne Læsø. Her er der frem til 2025 udsigt til et fald på 25,5 procent i antallet af arbejdsdygtige indbyggere mellem 18 og 65 år.

Foto: Martin Lehmann / Polfoto

Får vi en blå herreklub?

Vinder blå blok valget, vender vi tilbage til blokpolitikken, advarer Helle Thorning-Schmidt. Sludder, siger K-formand Søren Pape Poulsen, der dog ikke vil love mere samarbejde over midten, som hans forgænger gjorde det i 2011.

◉ skillelinje

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Et enkelt håndslag blev tolket vidt og bredt i den seneste valgkamp, og det bliver heller ikke et håndslag, vi vil se gentaget i den nuværende.

Margrethe Vestager og Lars Barfoed lovede ved valget i 2011, at De Radikale og De Konservative sammen ville stå for et bredt samarbejde over midten. Det vil Søren Pape Poulsen ikke gøre i dag.

- Vi skal lave aftaler til gavn for samfundet, og vi skal som konservative indgå aftaler, hvor vi kan få noget af vores politik igennem. Det har vi en pragmatisk holdning til. Men

hvis du spørger mig, om jeg vil gentage håndtrykket med De Radikale, så lyder svaret, at det gør jeg i hvert fald ikke, fortæller han og bemærker, at håndslaget blev misforstået.

I TV 2's første valgdebat forsøgte Helle Thorning-Schmidt at tegne det modsatte billede af en herreklub i blå blok, som kun vil samarbejde med hinanden, mens hun har stået for et bredt samarbejde. Søren Pape Poulsen er dog noget forundret over denne retorik.

- Det er da noget værre sludder. Jeg husker godt, hvad der skete før sidste valg, hvor Helle Thorning-Schmidt var i spidsen for en opposition, som sagde, at al vores politik var helt gal og at den offentli-

ge sektor blødte. Så kom hun selv til, og så har mange kommuner oplevet nulvækst eller minusvækst. Det er fint nok, men det var da at klatre lige højt nok op i træet at sige det sådan, siger han.

Dansk konsensus

Historisk set bliver langt de fleste forslag stemt igennem af partier fra både rød og blå blok.

- Vi har forholdsvis stor konsensus i dansk politik, også når vi sammenligner os med andre lande. Måden, en mindretalsregering regerer på, er jo ved at indgå politiske forlig for at få deres politik gennemført. Og der er ofte tale om brede forlig, fortæller lektor Flemming Juul Christiansen fra Institut for Samfund og Globalisering på RUC.

Han mener, at der har været forskel på, hvordan DF og EL har opført sig som støttepartier. Samtidig har De Radikale gjort meget ud af at stå fast på de brede forlig, som de indgik med blå blok inden sidste valg.

- Afstanden mellem De Radikale og Enhedslisten på det økonomisk-politiske område er simpelthen større, end den var mellem VKO. Så rent strukturelt har den nuværen-

de regering også haft dårlige muligheder for at få stemt ting igennem alene med rød blok, forklarer Flemming Juul Christiansen.

I efteråret efterlyste partiformand Morten Østergaard (R) nogen fra blå blok, der på samme måde som i 2011 var klar til at give håndtryk på samarbejde efter dette valg. De Radikale har stadig bredt samarbejde som mærkesag, også selvom det kan svække en regering at lave finanslov over midten.

- Der er ingen tvivl om, at det brede samarbejde har skabt en del usikkerhed i regeringsperioden, fordi Enhedslisten er blevet enormt vred, hver gang vi ikke har baseret os på deres mandater, men er gået til de borgerlige i stedet, siger Zenia Stampe (R).

Alligevel holder hun som sin formand fast i at samarbejde bredt - især hvis det kan isolere DF.

- Jeg håber, at en eventuel borgerlig regering også vil forsøge at samarbejde med den anden side i folketingsalen i stedet for at vende tilbage til bytte-bytte-købmandspolitikken, hvor DF giver stemmer for at få lidt på udlændinge- og symbolpoli-

tikken. Det ville være meget trist at vende tilbage til, siger Zenia Stampe.

Åben invitation

Holder de nuværende meningsmålinger, vil V, K og LA langt fra kunne hente flertal alene med R. Men alt efter DF's styrke kan det samtidig blive svært for Lars Løkke

Regeringernes blokpolitik:

► 2011-2015

S-R/S-R-SF-regeringerne, Helle Thorning-Schmidt. Lovforslag stemt igennem alene med S-R-SF-EL: 15,6 %

► **2007-2011 VK-regeringen**, Anders Fogh Rasmussen og Lars Løkke Rasmussen. Lovforslag stemt igennem alene med V-K-DF-LA: 32,1 %

► **2005-2007 VK-regeringen**, Anders Fogh Rasmussen. Lovforslag stemt igennem alene med V-K-DF: 30,1 %

► **2001-2005 VK-regeringen**, Anders Fogh Rasmussen. Lovforslag stemt igennem alene med V-K-DF: 31,5 %

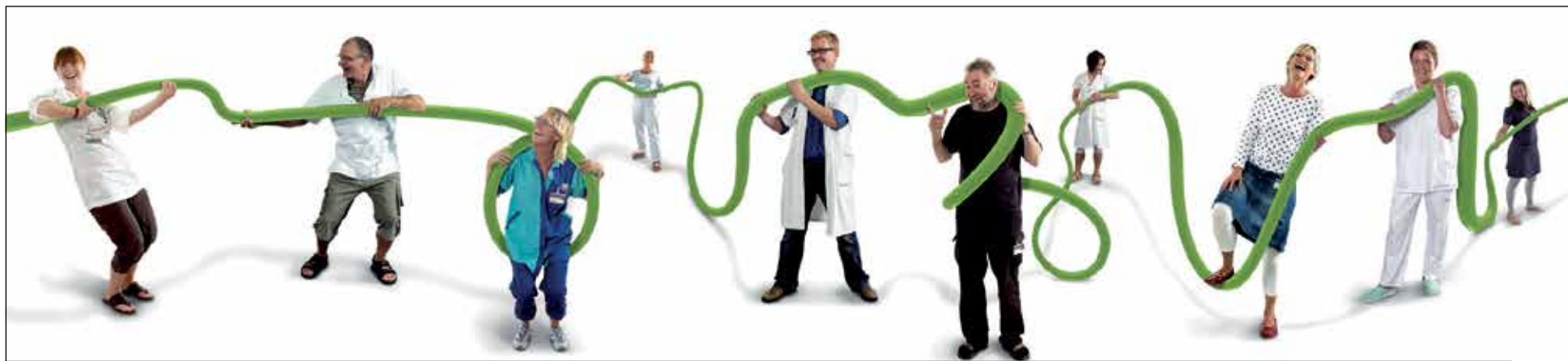
Rasmussen at føre sin politik.

- Hvis blå blok vinder valget, så skal Dansk Folkeparti til at stå på mål for, at de har en anden økonomisk politik end VK. Det gjorde de ikke særlig meget fra 2001 til 2011, men de kan nu få en størrelse, så det simpelthen bliver forventet af dem, vurderer Flemming Juul Christiansen, der derfor ikke vil være lige så sortseende som statsministeren, når det handler om samarbejdets fremtid.

- Fordi der også nu ligesom i 2011 er indgået nogle brede aftaler henover midten, så vil der nok gå nogen tid, før vi igen ser den samme grad af blokpolitik som i nullerne, siger han.

Tilbage i februar forsøgte Søren Pape Poulsen kortvarigt at alliere VKO med SF for at finde flertal for at genindføre håndværkerfradraget. Og den konservative formand er sikker på, at SF også kommer med i et forlig efter valget - også selvom partiet har krævet, at det får en mere grøn profil.

- Det kan da give meget god mening at kigge på grøn energioverbygning. Det tager vi gerne en snak om, siger Søren Pape Poulsen. ◉

Erfaren afdelingschef til Miljø og Råstoffer

Vi søger en strategisk tænkende afdelingschef med politisk tæft, der med reference til vicedirektøren for Regional Udvikling kan udvikle et velfungerende område med ansvar for ledelse af tre områdechefer og 55 fagligt stærke medarbejdere i henholdsvis Vejle og på vores satellitter i Ribe og Odense.

Som afdelingschef vil dine opgaver primært være tværgående opgaver i afdelingen og overordnede ledelsesmæssige opgaver. Derudover vil du have ansvar for strategisk arbejde, samarbejde med aktører udenfor regionen, organisationsudvikling, politisk betjening og overordnet budget- og økonomiansvar.

Nogle af de spændende strategiske udfordringer det kommende år bliver udarbejdelse af en ny strategi for jordforureningsindsatsen og udarbejdelse af Råstofplan 2016.

Din profil

Din baggrund er en relevant videregående uddannelse kombineret med solid ledelsesmæssig erfaring - gerne fra det offentlige. Det er afgørende, at du har erfaring fra en politisk kontekst og kan dokumentere erfaring med betjening af politiske udvalg.

Som person skal du være udadvendt og kommunikerende. Du skal være god til at løse interessekonflikter mellem forskellige interessenter og samtidig være robust og kunne stå på mål for upopulære beslutninger. Indadtil skal du have empati og evne til at mærke, hvem du er iblandt.

Ordentlighed er et nøgleord for os - og det skal du kunne identificere dig med.

Læs mere og søg stillingen

på job.regionsyddanmark.dk, jobnr. 193903. Ansøgningsfristen udløber den 7. juni 2015.

Gensyn med 1973

strategi

Af Jarl Cordua, politisk kommentator og vært på ”Cordua & Steno” på Radio24syv

Valgkampen er i fuld gang og derfor langt fra afgjort. Målinger har længe vist et blåt flertal, men ingen kan hævde, at ”den er hjemme” for Lars Løkke. Men hvis der er et blåt flertal, når stemmerne er talt op den 18. juni, så peger de fleste iagttagere på, at det mest sandsynlige scenarie er, at Løkke danner en ren Venstre-mindretalsregering, ikke fordi det er et særligt ønske fra Venstres side, men fordi de øvrige partier indtil videre enten ikke magter regeringsansvaret eller ikke ønsker det. Det kan jo ændre sig.

Ministerlisten har Løkke formentlig gjort sig tanker om, men forestillingen om, at han skulle have skrevet den ned og ladet den ligge og flyde – som Ekstra Bladet forsøgte at antyde – er naturligvis hen i vejret. I stedet bragte bladet en liste, der sjovt nok gjorde alle næstformand Kristian Jensens varmeste støtter under det kortsluttede formandsopgør i juni sidste år til ministre. Det mest nærliggende er at konkludere, at der var tale om en ønskeliste for Kristian Jensens støtter, der måske på en eller anden klodset facon skulle signalere til Løkke, at han skal tage hensyn til dem, hvis han skal danne regering.

Men lad os nu prøve at sætte et hold, der tager hensyn til, at der skal være en god blanding af mænd og kvinder, yngre og erfarne,

jder og folk fra Øerne samt Løkke-støtter og Kristian Jensen-støtter.

Økonomi- og skatteminister Kristian Jensen. Løkke bliver nødt til at give Jensen en tung økonomisk post, og han bliver næppe til at komme udenom både i koordinationsudvalget og økonomiudvalget. Formentlig bliver han også gjort til vicestatsminister.

Udenrigsminister Søren Pind. Det er heller ikke i V noget ukontroversielt valg, men Pind er nu engang partiets udenrigsordfører, og der er almindelig enighed i V om, at han gjorde det godt som ”frihedsminister”. Alternativt er Pind et bud på en justitsminister.

Finansminister Peter Christensen. Den tidligere skatteminister og nuværende finansordfører er en del af inderkredsen, og Løkke skal bruge en mand, som han respekterer og stoler 100 procent på. Nogle vil pege på Kristian Jensen, men den ubehagelige kendsgerning er, at der ikke er enighed i Venstre om, at Jensen er en god økonomisk minister.

Indenrigs- og sundhedsminister Carl Holst. Ingen i Venstre bortset fra Løkke selv kan stof-fet og det komplicerede politiske spil med regionerne og kommunerne bedre end Region Syddanmarks regionsrådsformand, der i øvrigt tidligere har takket nej til ministerposter. Holst på denne post er et oplagt ministervalg.

Justitsminister Inger Støjberg. Det er et svært område, der kræver ministererfaring og helst en juridisk baggrund. Støjberg har et ry for at være en hardliner på justitsområdet, hvilket vil være kærkomment.

Integrationsminister Karsten Lauritzen. Det er lidt af en uriaspost for den nuværende integrationsordfører, men der er næppe nogen vej udenom for den unge nordjyde. Pilen peger på ham, hvis han vil gøre sig håb om at

Indenrigs-og sundhedsminister Carl Holst. Ingen i Venstre bortset fra Løkke selv kan stoffet og det komplicerede politiske spil med regionerne og kommunerne bedre end Region Syddanmarks regionsrådsformand, der i øvrigt tidligere har takket nej til ministerposter.

komme med i regeringen. Kristian Jensen-støtte og fra Jylland.

Kirke- og kulturminister Ellen Trane Nørby Et af de sikreste ministeremner. Regnes for Kristian Jensen-støtte dog uden at have fået for meget blod på hænderne under opgøret.

Forsvarsminister Troels Lund Poulsen. Er partiets forsvarsordfører og deltog på Løkkes side i ”formandsopgøret”. Har ministererfaring, men er ikke uden skrammer på grund af skattesagen og den efterfølgende kommissionsundersøgelse.

Klima- og energiminister Lars Christian Lilleholt. Mangeårig Løkke-ven, der ligesom

Lund Poulsen spillede en afgørende rolle i den interne ”valgkamp”, der ledte op til magtde-lingen i kælderen under Odense Congress Center sidste sommer. Energiområdet er Lilleholts mangeårige ordførerdomæne.

Transportminister Søren Gade. Er svær at placere. Ses af nogle som et udenrigsminister-emne, men det kræver i sagens natur, at man kan holde tand for tunge. Det er dog ikke alle, der mener, at det var Søren Gades allerstørste force, mens han var forsvarsminister. Men han har en særlig evne til at popularisere sit ministerområde. Og det kan der jo være behov for på transportområdet.

Fødevareminister Eva Kjer Hansen. Har været minister for området før. Fra Jylland.

Miljøminister Hans Christian Schmidt. Det kunne blive et gensyn for miljøordføreren med sin gamle ministerpost. Det ville bringe lykke hos landbruget på Axelborg og hos Politikens tegner Roald Als, der under Fogh-regeringerne altid tegnede Schmidt (eller ”Sch-kidt”) som en, der uanset emnet altid urine-rede. Fra Sønderjylland.

Social- og ligestillingsminister Sophie Løhde. Nuværende ordfører og et uomgængeligt politisk og retorisk talent, der har været loyal overfor Løkke. Tiden er kommet til en til-trængt forfremmelse.

Undervisnings- og forskningsminister Karen Ellemann. Er i dag uddannelsesordfører og oplagt medlem af regeringen. Har ministererfaring.

Udviklingsminister Jakob Ellemann Jensen. Et udadvendt job i en filial af udenrigsministeriet. Det ville også behage gammelfar, at en Ellemann er tilbage på Asiatisk Plads.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

BLIV KLOGERE PÅ FREMTIDENS KOMMUNALE UDFORDRINGER

Besøg *kommunens* telt på Folkemødet til et glas øl og spændende debat.

Kan Aarhus virkelig fjerne radikal islamisme?

Torsdag den 11. juni 15:00 - 16:00.

DKNYT Aarhus har gode resultater med antiradikalisering, workshops på skoler og exit-programmer for ekstremistiske unge. Men DF tordner mod den såkaldte Aarhus-model. Virker modellen overhovedet?

Skal alt ligge i København?

Fredag den 12. juni 10:30 - 11:00.

DKNYT Folketingskandidater over hele linjen vil de-centralisere statslige arbejdspladser. Men hvad er konsekvenserne, og er det virkelig så udemokratisk, at de ligger i København?

Kommunestruktur-battle

Fredag den 12. juni 12:00 - 12:45.

DKNYT En ny altomfattende kommunalreform får vi nok ikke foreløbig, men selv om det kun er ti år siden sidst, er der dem, der mener, at der alligevel kan være brug for at slå sig sammen med nabokommunen. Der er også dem, der mener det modsatte - derfor trykprøver vi argumenterne fra begge lejre.

Er det kvindernes egen skyld?

Fredag den 12. juni 13:00 - 14:00

kommunen Hvorfor er der ikke lige så mange kvinder, som der er mænd, i kommunalpolitik? Og er det i virkeligheden overhovedet nødvendigt med ligestilling i politik? Kvinderne stiller jo ikke op alligevel, viser forskningen.

Skal Danmark i Bedre Balance?

Fredag den 12. juni 16:00 - 17:00.

kommunen Hovedstadens kommuner bør sende flere penge ud af hovedstadsområdet. Det mener borgmestrene bag initiativet Bedre Balance, der går ind for at afskaffe den såkaldte hovedstadsudligning. Hovedstadens borgmestre er imod. Vi tager debatten om fremtidens udligning, der skal ændres i 2018.

Omstilling i kommunerne – hvordan gør man det godt?

Lørdag den 13. juni 10:00 - 11:00.

Hvad kan kommunerne gøre for at drive omstillingen frem – og hvordan gør de det bedst? Det giver 4 kommuner deres bud på. Kom og hør, hvorfor omstillingsdagsordenen er relevant i kommunerne, og vær med til at diskutere best practice indenfor bæredygtighed.

Folkeskolereformen - et år senere

Lørdag den 13. juni 13:00 - 14:00

DKNYT For snart ét år siden vendte skolereformen folkeskolen, som man kender den, på hovedet, og skabte en ny hverdag for landets børn og unge. Hvor står de voksne i dag?

Kulturen på Kanten

Lørdag den 13. juni 15:00 - 16:30

kommunen Hvordan sikrer man et mangfoldigt og energisk kulturliv i udkanten, og kan det overhovedet bidrage til at holde på de unge eller få nye til at flytte til? Musikalsk indslag fra Thy Music Collective og efterfølgende paneldebat med borgmestre og folketingsmedlemmer.

Hvordan engagerer vi de unge?

Søndag den 14. juni 10:00 - 10:45

kommunen Der har aldrig været så stort fokus på frivillighed, som der er nu, men samtidigt daler foreningernes medlemstal og de unge er siden Sokrates blevet fremstillet som dovne egoister, der ikke vil tage ansvar. Hvordan engagerer man de unge til at tage del i frivilligt arbejde? Og hvor går grænsen for, hvad de kan sættes til?

kommunen

politik fra rødderne

Find os på E22, Kampeløkke Havn

Morgendagens
meningsdannere

Af Anders Burlund

MENNESKET
FØRST

Danmark har vi verdens bedste sundhedssystem - det har vi i årtier fortalt os selv. Det danske sundhedsvæsen koster ifølge danske regioner årligt 103 milliarder kroner, eller det der svarer til 18.500 kroner per dansker. For de 18.500 kroner, staten hvert år bruger på sundhed, får du lov til at sidde flere timer på en skadestue, mens du venter på at blive tilset. Du får lov til at sove på hospitalets gange, da der er overbelægning på hospitalet. Du må vente en måned på at blive scannet og derefter forlige dig på en behandlingsgaranti, der minder om noget, man kan tilbyde i et tredjeverdensland. Men i Danmark har vi altså verdens bedste sundhedssystem.

På en ferie til Thailand for nogle år siden havde jeg pådraget mig en infektion i øjet og søgte mod det nærmeste privathospital i byen. Ved ankomsten var der 3 sygeplejersker om mig. De målte blodtryk, vægt, højde osv., og efter 5 minutters ventetid blev jeg fulgt op til lægen, der tilså mig, udskrev medicin og sendte mig ned til hospitaletsapoteket. Fra jeg kom ind ad døren, til jeg var ude igen, gik der 30 minutter, og da jeg trådte ud af skydedøren, var jeg 125 kr. fattigere.

I 2011 fik de danske privathospitaler en takst svarende til 80 procent af det, et offentligt hospital får, for at foretage nøjagtigt den samme operation. Motsat “verdens bedste sundhedssystem” leverer de danske privathospitaler god service, kort ventetid og billigere priser, så hvad er det, vi venter på? Det private marked er ikke blot betydeligt billigere, men også markant bedre til at levere sundhedsydelse til borgerne. Når alt kommer til alt, handler det om mennesker og om at sætte mennesket før systemet.

Det offentlige sygehusvæsen tager ikke hånd om de svageste i samfundet. Kun de, der er ressourcestærke og villige til at bruge tid og energi på at komme igennem det offentlige sygehusvæsen, bliver behandlet. Når venstrefløjen tordner mod de private sygehuse, er det med et argument om, at kun de offentlige sygehuse kan sikre en lighed i sundhed. Det billede jeg efter mange år som kastebold i det danske sundhedssystem kan se, er et billede af et offentligt sundhedssystem, hvor de, der tør, udfordrer og bruger albuerne, får den behandling, de har krav på. Taberne er socialklasse 5, der ikke har de spidse albuer, dem der ikke har ressourcerne til at tage en kamp med systemet. Uligheden inden for systemet lever.

Hvis ikke det offentlige sundhedsvæsen kan tage hånd om de svageste, hvad er det så værd? Det burde ikke være nødvendigt at henvise til sine rettigheder som patient for at få en ordentlig behandling. Det burde være en selvfølge. Derfor er der et klart behov for et opgør med det offentlige sygehusvæsen, der med sine planøkonomiske principper fejlbehandler patienter og gør dem til et tal i et regneark. Hvis vi kan drive jernbaner, sælge pleje til ældre, sælge undervisning og andre serviceydelser på et privat marked, hvorfor fastholder vi så en forstokket planøkonomisk tilgang til sundhedsvæsenet? Vi skal sætte mennesket før systemet, og det gør vi kun ved en gennemgribende privatisering af sundhedssystemet. Frihed er for mig at kunne vælge, hvor jeg vil behandles, når jeg kommer til skade. ●

Anders Burlund er Landsnæstformand i Liberal Alliances Ungdom og studerer statskundskab på Aarhus Universitet.

nyheder

S-bagland i oprør
over skifergas

Ifølge Helle Thorning-Schmidt går Socialdemokraterne ind for at bore efter skifergas, så længe det er miljømæssigt forsvarligt. Men flere S-byrødder er uenige og vil gå langt for at forhindre borer i deres lokalområde.

lokalplan

Af Morten Munkholm

munkholm@kommunen.dk

Billeder af forurenede vandløb i USA og Canada har sat deres tydelige præg på dansk lokalpolitik.

En lang række kommuner siger klart nej til at bore efter skifergas i deres område. I Allerød Kommune gjorde de det allerede i efteråret klart,

at de er imod, og et brev fra Furesøs borgmester Ole Bondo Christensen (S) har den seneste måneds tid fået tilslutning fra flere og flere byråd i Nordsjælland.

I brevet advarer kommunerne miljøminister Kirsten Brosbøl (S) om faren for at forurene grundvandet, og de opfordrer hende samtidig til at hindre efterforskning og udvinding af skifergas såvel i

Nordsjælland som i resten af Danmark.

- I stedet for at skabe flere fossile brændstoffer så lad os da i stedet arbejde videre ad den vej, der går mod vedvarende energi, siger Henrik Møller (S) fra Helsingør, hvor de via et flertal med DF, SF og Enhedslisten har tvunget borgmester Benedikte Kiær (K) til at være med på brevet.

- Det er indimellem sådan, at det lokale billede ser lidt anderledes ud, end det gør på Christiansborg, siger socialdemokraten, hvis formand Helle Thorning-Schmidt ellers for nylig forsvarede netop skifergas-borer på folketingets talerstol.

- Hvis man kan optage det af jorden fuldstændig miljømæssigt og sikkerhedsmæssigt forsvarligt, kan det jo være en vej hen til den grønne omstilling, fordi gassen forurener mindre, end olie og

Kommunal
modstand

► I Allerød, Furesø, Gribskov, Roskilde, Helsingør, Ballerup og Aalborg Kommune er byrådene enige om, at de vil have miljøministeren til at forhindre skifergasboringer.

► I Hjørring og Gladsaxe Kommune er de på vej til at tilslutte sig henvendelsen, ligesom teknik- og miljøborgmester Morten Kabell (EL) gerne vil have København til at gå med.

► S i Hillerød og Frederikssund bakker op om henvendelsen, men kunne ikke få flertal i byrådet.

» Læs mere på side 8

Zenia Stampe:

"Vi har ladet os kue af
Dansk Folkeparti"

Selvom Dansk Folkeparti ikke har haft de afgørende mandater i det politiske arbejde, har partiet fået lov at påvirke regeringens kurs, mener den radikale politiker, der kalder til kamp mod partiet.

ulighed

Jonas Sloth Bach

jonas@kommunen.dk

‘Jeg tør kæmpe mod Dansk Folkeparti’. Under denne parole har De Radikales folketingsmedlem Zenia Stampe kaldt til kamp for at tilbagetage Den Lille Havfrue, Dannebrog og fodboldlands holdet fra 1992. For på trods af, at Dansk Folkeparti har mistet deres afgørende parlamentariske position, har partiet alligevel domineret hele tankegangen i udlændingepolitikken, mener hun.

- Vi må bare konstatere, at selvom DF ikke har været tungen på vægtskålen, så har de haft indflydelse på os allesammen, siger hun. På en nylanceret Facebook-side, som knap 8.000 mennesker på kort tid har tilkendegivet at synes godt om, sætter hun kampen ind mod partiet, som

De Radikale har stået for at sætte udenfor indflydelse. For den mission er mislykkedes, mener hun.

- Der er mange, der bare har givet op og erkendt, at Dansk Folkeparti har vundet, og flere og flere partier lægger sig opad deres retorik og politik for ikke at miste stemmer, siger Zenia Stampe. Kritikken går ikke bare på de øvrige borgerlige partier, men peger også indad mod regeringen selv.

- Jeg ville ønske, at vi kunne have fået endnu flere lempelser igennem på udlændingområdet. Vi har ladet os kue i for høj grad af Dansk Folkeparti, og vi bliver nødt til at gøre op med det i os selv, der kopierer Dansk Folkeparti, siger Zenia Stampe.

Hvis man lader Dansk Folkeparti føre ordet og ikke tør modsige dem, så er det dem, der former og farver det billede, man har af virkelighe-

den, mener den radikale politiker. Og her har de andre stemmer i debatten ikke talt tydeligt nok.

- Vi har ikke været gode nok til at holde fast i vores version af virkeligheden. Der er brug for et klart modsvaret til Dansk Folkeparti, og der er brug for, at vi holder op med at kopiere deres retorik og politik, siger Zenia Stampe.

Kampagnen på Facebook har også kastet en lang række kritiske kommentarer af sig. Mange skriver, at de tør kæmpe mod Zenia Stampe, mens andre kritiserer hende for at lave en hetz mod hendes politiske kolleger eller ligefrem dæmonisere både Dansk Folkeparti og deres vælgere.

Er det god politisk stil at sige, hvem man modarbejder, i stedet for, hvad man arbejder for?

-Ja, det synes jeg, for tit hænger de to ting sammen. Og jeg må bare konstatere, at der er meget mere respons, når jeg siger, hvem jeg modarbejder. Så det er klart, at jeg bliver ved med det, selvom der er enkelte, der synes, at man altid kun skal sige, hvad man vil kæmpe for, siger Zenia Stampe.

Krav om lempelser

På de sociale medier har Zenia Stampe ligeledes kritiseret den regering, som hendes

eget parti selv sidder med i, for ikke at sætte penge af til behandling af gravide illegale indvandrere og deres nyfødte børn.

- Hvor langt er vi nået ud på paranoiaens overdrev, hvis vi tror, at jordemoderkonsultation og sundhedsplejerske er noget, man tænker over, når man sidder i en faldefærdig båd på vej over Middelhavet? Er vi virkelig blevet så skræmte over Dansk Folkepartis succes, at vi er begyndt at kopiere deres retorik og politik? lød kritikken fra Zenia Stampe på Facebook. Og står det til hende, bør regeringen ændre sin politik på nogle områder, hvis den bliver genvalgt.

- Vi har ladet os påvirke af Dansk Folkeparti. Det kommer ikke til at vælte ind over grænsen med gravide kvinder, hvis vi giver de få gravide illegale kvinder hjælp. Men alligevel er det det argument, der bliver brugt for ikke at gøre det. Der synes jeg vi i regeringen kopierer Dansk Folkepartis retorik, og det bryder jeg mig ikke om, siger Zenia Stampe. Hun kalder det en klar ambition for De Radikale at få rykket udlændingepolitikken mere i deres retning.

- Jeg er i hvert fald ikke tilfreds endnu, og det synes jeg heller ikke, at mit parti skal være, siger Zenia Stampe. ●

Hvad hvis Oplysningen er aflyst?

Da den 26-årige tunesiske gadesælger Mohamed Bouazizi satte ild til sig selv i sin hjemby Sidi-Bou-zid den 17. december 2010, antændte han ikke bare sig selv, men en hel revolution. 10 dage efter den unge sælgers død måtte den tunesiske præsident gennem 23 år træde tilbage, og gennem sociale medier og sms'er spredte oprøret sig til Egypten, Libyen og Yemen - hver med sin diktator, der snart faldt fra tinderne. Også Marokkos, Syriens, Algeriets, Bahrains og Jordans despoter blev mødt med modstand.

I Vesten blev der tændt et håb. Endelig ville idéer om demokrati, frihed, lighed, sekularisme, individualisme og modernitet sprede sig til denne mørke del af verden. Vi glædede os og kaldte det et Arabisk Forår.

I dag ser alting anderledes ud. I Egypten blev en demokratisk valgt præsident senere væltet af militæret, Libyen er endt i anarki og Syrien i borgerkrig, og Islamisk Stat, der på ingen måde bærer demokratiets fællestræk videre i regionen, er blevet en ny politisk stormagt. Det Arabiske Forår er gået ind i et sit efterår, og alt er mere eller mindre som før.

Den demokratiske afblomstring i Mellemøsten er blot ét ud af mange eksempler på, at forestillingerne om en "historiens afslutning", som det blev forudsagt af den amerikanske politolog Francis Fukuyama, må trækkes tilbage. Tilsyneladende ligger der ikke et liberalt demokrati og venter på at blive vækket i alle nationer. I Mellemøsten viser undersøgelser, at der stadig er et massivt flertal for, at landenes love skal følge religiøse forskrifter, og vender man blikket ud i resten af verden, ser det mindst lige så nedslående ud her.

Manglende forståelse

Også i Asien tøver de. Da Vietnams parlament i 1997, 2002 og 2007 for første gang tillod ikke-kommunistiske kandidater til landets ledelse, blev der valgt henholdsvis tre, to og til sidst kun én. Og det med en stemmeprocent over de 99 procent i et land, hvor sofavælgere kan straffes. Vietnamese kunne ikke se, hvad politisk mangfoldighed skulle gøre godt for, så længe tingene gik fremad.

Også det store land Kina har åbnet meget op, men grundlæggende ser intet ud til at kunne true etpartistaten. I en undersøgelse fra Harvard University erklærer 96 procent af kineserne sig tilfredse eller meget tilfredse med det centrale styre. Herhjemme i Danmark er tilliden til politikerne dalet til chokerende 38 procent.

Sådan et tal kan vi ikke forstå i Vesten. For vi har lært, at folk vil være demokrater, også når de ikke selv ved det. Så kinesernes tilslutning til styret må naturligvis skyldes hjernevask, frygt, indoktrinering eller slet og ret uvidenhed.

For vi har lært, at historien slutter med os. Demokratiet er det højeste udviklingsstadium i de menneskelige samfund.

Ironisk nok var det præcis det samme, Marx mente om kommunismen, og denne forestilling lever stadig i Kina. Fra et kinesisk perspektiv er demokratiet en idé, der har haft medvind i et par århundreder, mens deres system bygger på en ældgammel filosofi, der går tilbage til Konfutsen, som døde, 500 år før Jesus havde spændt sin første sandal.

Det er derfor, vi heller ikke forstår, hvor lidt det betyder, når vi kritiserer det kinesiske styre. Kineserne er ikke fulde af beundring for vores system, men opfatter os snarere som en historisk parentes og kritikken som en fornærmelse.

Eller hvad med Singapore? Syv procent indkomstskat, klinisk rent, gratis skolegang på et af verdens højeste niveauer og en formueplacering, der vokser hurtigere end i Schweiz. Men også en etpartistat uden forsamlings- og pressefrihed. Og ingen ser ud til at ønske sig noget andet.

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

"Hver gang verdens nationer vender demokratiet ryggen, står vi i Vesten klar med en psykologisk forklaring på deres fejltagelse. Men kan vi være det bekendt?"

Psykologiske (bort)forklaringer

I Rusland er situationen meget parallel. Jerntæppet var det eneste, der forhindrede, at vores oplyste, rationelle og demokratiske ideer ville tage Østen med storm. Sådan troede vi i hvert fald. Virkeligheden har vist sig at være en ganske anden. Ifølge en artikel i Foreign Affairs foretrækker kun 22 procent af russerne demokrati, og hele 53 procent bryder sig ikke om styreformen. 52 procent mener, at flerpartivalg gør mere skade end gavn, og 89 procent af russerne tøver ikke med at opgive ytrings-

frihed, pressefrihed og forsamlingsfrihed til gengæld for større stabilitet. I Europa behøver vi ikke rejse længere væk end til Victor Orbans Ungarn for at se mørke skyer trække sammen om borgernes fundamentale rettigheder - tilsyneladende med befolkningens støtte.

For i øst ser man ikke længere med beundrende øjne mod vest. I stedet ser man et moralsk forfald, familier i opløsning og svage ledere. Vi forklarer deres forkærlighed for despotiske ledere med, at de er usikre, har et mindreværdskompleks, et martyrium eller blot er blevet skuffede over udviklingen. Hver gang verdens nationer vender demokratiet ryggen, står vi i Vesten klar med en psykologisk forklaring på deres fejltagelse. Men kan vi være det bekendt?

Selvom Oplysningen muligvis er blevet aflyst udenfor Vesten, har vi stadig meget at lære fra den. Et centralt oplysningsbegreb er eksempelvis tolerance og evnen til at acceptere, at andre finder andre veje til lykken end ens egen.

Interessant nok tyder lykkeforskningen på, at det slet ikke er et øget forbrug og demokratiet, der gør os lykkelige, men tværtimod venner og familie.

Måske er det i virkeligheden heri, den centrale forskel består?

Både den kinesiske, russiske og mellemøstlige kultur er kollektivistisk og værdsætter de nære relationer langt mere, end vi gør det. De ser med god grund med rædsel på det egotrippe Vesten med skilsmisser, en eksplosion af singler, stigende selvmordsrater og ensomhed bedøvet med lykkepiller.

Så hvad ønsker de i stedet?

Ønske om velstand

Studier har vist, at både den tunesiske sælger og en lang række andre af Mellemøstens oprørere hovedsageligt ikke tilkendegav et ønske

Af Dennis Nørmark

Er uddannet antropolog og desuden forfatter til flere bøger, blandt andet "Det Virkelige Menneske" om menneskets grundlæggende natur og "Kulturforståelse for Stenalderhjerner" om kulturforskelle. Dennis Nørmark var med til at starte partiet Borgerligt Centrum i 2009. Partiet fusionerede med Liberal Alliance samme år, og Nørmark har siden da været medlem hos dette parti og blandt andet været den af partiet udpegede repræsentant i Institut for Flerpartisamarbejde under udviklingsministeren samt fra 2015 også udpeget for en fireårig periode til Danmarks Radios bestyrelse. Dennis Nørmark var tillige blandt stifterne af foreningen Humanistisk Samfund i 2008.

om demokrati, menneskerettigheder eller lighed. Rigtig mange ønskede retten til at drive forretning, der i Mellemøsten er voldsomt hæmmet af bureaukrati og statsmonopoler. Måske er dette i virkeligheden sandheden om de revolutioner, vi ser på afstand og tolker i vores eget selvbillede? Russerne, asiaterne og araberne så misundeligt på vores velstand, men opdagede snart, at der med den fulgte et system og en moral, som de fandt fuldstændig i modstrid med deres egne værdier. De ville gerne have et større fjernsyn, en bedre bil og lettere ved at drive forretning, men den del af pakken, der gav frihed til kvinder, bøsser, ateister og dissidenter, ville de til gengæld ikke købe.

En undersøgelse fra Freedom House afslører dette med knusende ironi. Mens den økonomiske velstand og den økonomiske frihed stiger, flader udviklingen i den politiske frihed til gengæld ud på verdensplan.

Så måske er det på tide, at vi pakker den vestlige arrogance sammen og indser, at de andre med stor sandsynlighed ikke bliver som os. Oplysningen er aflyst for resten af verdens vedkommende. Vi forvekslede et ønske om velstand med et ønske om frihed på vore egne betingelser.

Måske vi passende kan lære at blive en anelse mere ydmyge.

Her kommer ka

Flere VK-profiler er i fare, mens Dansk Folkeparti står til at sende et helt kuld nye MF'ere ind på Christiansborg. Via et gennemsnit af meningsmålinger giver vi her et overblik over, hvor de svære kampe vil stå ved valget.

valgkamp

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

VESTJYLLAND

Venstre har syv stærke kandidater til fire-fem mandater i det vestjyske, mens formand Søren Pape Poulsen har sat alt på et bræt i den svære K-storkreds.

Esben Lunde Larsen, Mads Rørvig og Thomas Danielsen skal kæmpe hårdt med blandt andre borgmester Carsten Kissmeyer om at komme i Folketinget. Unge profiler som Anne Paulin (S) og Signe Munk (SF) er gode bud på nye kvindelige MF'ere. Hos DF står Preben Andersen til valg - måske sammen med Alex Rosenbæk eller Karina Due. FOA-pædagog Jakob Sølvhøj ligner et enligt EL-mandat.

NORDJYLLAND

Socialdemokraterne sidder som regel stærkt på Nordjylland. Men de står til at blive truet hårdt af DF ved dette valg.

Der ser ud til at være et S-mandat for lidt, så Flemming Møller Mortensen, Rasmus Prehn, Simon Kollerup og Ane Halsboe-Jørgensen skal passe på. For DF ligner det et gensyn med Ib Poulsen i Folketinget, mens både Lise Bech og Erik Høgh-Sørensen måske vil gøre ham selskab. I Venstre har Søren Gades kandidatur skabt tvivl om Preben Bang Henriksens mandat - måske kan Anders Broholm skubbe Løkke-kritikeren ud.

ØSTJYLLAND

I det tidligere Svend Auken-land ser kampene ikke ud til at blive alt for hårde. Profiler som Nicolai Wammen, Morten Østergaard og Henrik Dam Kristensen ligner sikre genvalg, mens Naser Khader nok også vil hente konservative stemmer nok.

Henter S syv mandater, kan tidligere overvismand Christen Sørensen måske komme på tale. Får De Radikale to, kan Karen Melchior komme ind. I Venstre skal Fatma Øktem kæmpe for sit mandat, måske mod Anne-Mette Winther Christiansen. Claus Kvist Hansen eller Per Dalgaard ligner DF's fjerde mandat i kredsen, mens venstrefløjen kan hente et mandat til tidligere SF-borgmester Kirstine Bille eller Søren Egge Rasmussen (EL) - Alternativet kan igen vende lidt op og ned på billedet.

SYDJYLLAND

I det sydjyske står Venstre stærkt med Varde-egnen som deres sikreste kreds og navne som Peter Christensen, Carl Holst, Hans Chr. Schmidt og Ellen Trane Nørby. Kristian Thulesen Dahl (DF), Bjarne Corydon (S) og Benny Engelbrecht hører dog også til i det sydjyske.

Anne Sina ligner det svageste led i S-kæden, mens sociologen Henrik Dahl (LA) skal gøre det rigtig godt for at komme på tinge. For DF ligner Peter Kofod Poulsen og Susanne Eilersen to gode bud på nye MF'ere. SF's Karina Lorentzen kan måske hive et andet mandat med sig, mens Lotte Rod og Marlene Borst Hansen ser ud til at skulle slås om et enkelt R-mandat - måske endda med Stephan Kleinschmidt, der kommer fra det tyske mindretal.

FYN

For få år siden var Fyn et K-område med både Bendt Bendtsen og Jan Boye ved magten. Nu skal de kæmpe om et enkelt mandat. Og så er der gensyn med et personligt opgør i SF - kan Vikaren fra Helvede vippe Vilhelmsen af igen?

Karsten Hønge og Annette Vilhelmsen kæmper om ét SF-mandat. Den åbenmundede Jan Johansen (S) får hård konkurrence af tidligere Nyborg-borgmester Erik Christensen. Byrådsmedlem Pernille Bendixen (DF) står til at blive ny på tinge, mens Mark Grossmann (V), som er imod et kontanthjælpsloft, måske kan nappe et fjerde V-mandat. K's politiske ordfører Mai Mercado skal forsøge at bevare sit.

« Fortsat fra side 6

kul gør, lød det fra statsministeren i sidste spørgetime.

Listet igennem

Indtil videre er det kun i Dybvad i Frederikshavn Kommune, at det franske selskab Total er gået i gang med at bore efter skifergas. Men de har samtidig fået tilladelse til at undersøge flere andre steder i Nordjylland og Nordsjælland. Total har dog meddelt, at de ikke forventer at lave prøveboringer i Nordsjælland.

SF's Pia Olsen Dyhr er sammen med Enhedslisten klar til at stramme miljøkravene så meget, at det praktisk talt bliver helt umuligt for alle selskaber at udvinde skifergas. Og i Aalborg bakker borgmester Thomas Kastrup-Larsen (S) op om at forhindre boringerne.

- Vores holdning og signal til miljøministeren er helt klart og tydeligt: Vi ønsker ikke, at der bliver givet tilladelse til prøveboringer i vores område, siger han, efter at han for kort tid siden blev opmærksom på, at der faktisk allerede er givet tilladelse til at undersøge arealer i hans kommune.

Indtil videre er det kun i Dybvad i Frederikshavn Kommune, at det franske selskab Total er gået i gang med at bore efter skifergas. Her har borgere markeret deres utilfredshed ved at forsøge at blokere for indkørsel af materialer til boretårnet.

Foto: René Schütze, Polfoto

Kæmpene til at stå

NORDSJÆLLAND

Venstres formand har forladt det, der ellers var benævnt Løkkeland, og det kan give plads til Anders Samuelsen og LA. V ser dog stadig ud til at få tre mandater i det nordsjællandske, mens Liste C har en åben kamp mellem flere nye kandidater.

Lykkes det LA at få to mandater, ligner Niels Westy et godt bud. K har tre stærke kvinder stillet op i skikkelse af Mette Abildgaard, Mette Thiesen og Pernille Vermund, der sammen med tidligere borgmester Erik Lund nok skal kæmpe om ét mandat. S har to ministre opstillet, og de kan måske trække Malou Lunderød, Miki Dam Larsen eller Pernille Schnoor med ind. I SF ser det ud til, at enten Trine Schønning Torp, Theis Volstrup eller Bente Borg Donkin skal på tinge, mens Maria Gjerding ligner et sikkert mandat for Enhedslisten. Det samme gør et gensyn med DF's Marlene Harpsøe.

KØBENHAVN

Landets hovedstad er historisk ejet af S, men venstrefløjen udfordrer bastionen. Helle Thorning-Schmidt, Pia Olsen Dyhr og Johanne Schmidt-Nielsen dyster alle om København - hvem af dem er mon mest populær?

Özlem Cekic skal kæmpe for SF's andet mandat. Venstre skal have tre mandater - ellers skal Martin Geertsen og Jan E. Jørgensen i intern infigt. Kikser det for Venstre, kan LA's Laura Lindahl meget vel følge med Simon Emil Ammitzbøll på tinge. Hos R skal Manu Sareen, Lone Loklindt og den tidligere SF'er Ida Auken nok kæmpe om to mandater. Får DF tre mandater, står byrådsmedlem Gitte Nelander til at blive valgt. Valgets joker Alternativet kan ændre en del på mandatfordelingen: Kommer de ind, tager Uffe Elbæk et mandat i København - muligvis med et tillægsmandat.

KØBENHAVNS OMEGN

Her har de borgerlige ofte kæmpet hårde interne kampe, og denne gang ligner ikke en undertagelse. Samtidig bliver arbejderkampen mellem S, V og DF på Vestegnen spændende at følge - kan man stille op i Brøndby og holde med AGF?

V står til tre mandater, men har fire-fem stærke kandidater i Karen Ellemann, Jakob Engel-Schmidt, Tina Nedergaard, Morten Løkkegaard og Mads Fuglede. Hos K skal Mads Holger og Rasmus Jarlov nok kæmpe om ét mandat. Hos liste A skal Mattias Tesfaye forsøge at vinde et mandat fra Jeppe Bruus eller Morten Bødskov. Kenneth Kristensen Berth (DF) og Søren Søndergaard (EL) ligner to nye folketingsmedlemmer. Helge Vagn Jacobsen (R) ser ikke ud til at komme ind.

BORNHOLM

Intet nyt under solen over Gudhjem. Øen får to mandater, og de ser ud til at gå til Lea Wermelin (S) og Peter Juel Jensen (V). Tidligere DI-direktør Lars Goldschmidt (S) eller DF kan dog true Venstres enlige mandat.

SJÆLLAND

Det gamle vikingelandskab ligner på ny en valplads ved dette valg. S har ni stærke kandidater til højst sandsynligt syv mandater. Venstre har Lars Løkke Rasmussen, mens De Radikale har noget, der ligner et opgør mellem idealisme og pragmatisme.

S-profiler som Ole Hækkerup, Rasmus Horn Langhoff, Mette Gjerskov eller Lennart Damsbo-Andersen kan stå med sorteper efter valget. Zenia Stampe og Rasmus Helveg ser ud til at skulle slås om ét mandat. Merete Dea Larsen og Per Nørhøve ligner gode bud på nye DF-valgte, mens tidligere VU-formand Morten Dahlin og tidligere Lejre-borgmester Jens Hald begge kæmper om et sjette V-mandat.

- Det er blevet listet igen med en åben dør-ansøgning. Uden for alvor at høre eller inddrage os har man i 2010 givet Total tilladelse. Det var en meget træls måde at gøre det på fra den borgerlige regerings side, siger Aalborgs borgmester, som på samme vis som flere af hans partifæller i Nordsjælland er uenig med S' officielle holdning.

- Jeg forstår slet ikke, hvorfor vi skal lede efter sådan en energiform, når vi gerne vil være kendt for vedvarende energi, fastslår han.

Lokal tilslutning

I både Hjørring og Gladsaxe

Kommune er de på vej til at tilslutte sig meldingen til miljøministeren om, at de vil forhindre skifergasboringer. Men ifølge professor i miljøret på Københavns Universitet Peter Pagh er der ikke meget, kommunerne kan gøre for at forhindre boringer, hvis staten ønsker det.

- De kan forsøge at bruge planlovens regler til at sige, at de ikke vil bruge deres arealer til prøveboringer. De kan altså godt smide lidt grus i maskineriet, men staten kan så lave et såkaldt call-in og overtage kommunens beføjelser, siger han.

I Aalborg vil Thomas Kastrup-Larsen kaste så meget

grus i maskineriet som muligt, hvis Total skulle ønske at lave prøveboringer. Ikke mindst fordi kommunen ønsker at brande sig på deres mange grønne arbejdspladser indenfor solenergi, vindenergi og biogas. Og den lokale modstand giver venstrefløjen forhåbninger om, at også landspolitikerne kan overbevises.

- Det er selvfølgelig mest af alt en holdningstilkendegivelse. Men jo flere kommuner, der tilslutter sig holdningen, jo sværere vil det være for miljøministeriet at sidde det overhørigt, siger Michael Hemming Nielsen (EL) fra Gribskov, hvor også flere bor-

gerlige bakkede op om at være imod skifergasboringer.

Miljøministeriet arbejder på en undersøgelse, der skal kortlægge miljørisikoen ved skifergasudvinding, og først når den er fremlagt, vil der blive taget stilling til, om der kan laves prøveboringer andre steder i landet.

"I stedet for at skabe flere fossile brændstoffer så lad os da i stedet arbejde videre ad den vej, der går mod vedvarende energi"

Henrik Møller (S), byrådsmedlem i Helsingør

Milliardærerne gør deres ind

De politiske valgkampe sprænger gang på gang rammen for, hvor dyre de kan være. Og pengemændene bag valgbidragene spiller en stadig større rolle i politik. Vi sejler mod den perfekte storm, advarer forfatteren Darrell West, som har set nærmere på de politiske milliardærer.

● indflydelse

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det vakte ganske megen opsigt, da to af USA's rigeste mænd, brødrene Charles og David Koch, for nylig meldte ud, at de har tænkt sig at spytte svimlende 889 millioner dollar i den amerikanske præsidentvalgkamp næste år. Koch-brødrene, hvis formue i høj grad stammer fra faderens olievirksomheder, er i de senere år blevet kendt for deres politiske aktivisme i USA, hvor de angivelig både har arbejdet for en mere lempelig skattepolitik og sat spørgsmålstegn ved den globale opvarmning. Og næste år vil de to rigmænd så spytte, hvad der svarer til godt 5,8 milliarder kroner eller et nyt dansk supersygehus, i at få en ny republikansk præsident.

- Vi ser en større og større aktivisme fra milliardærerne. Flere penge bliver brugt på politiske sager, og det bliver mindre og mindre gennemskueligt, hvordan det foregår, fortalte forfatteren Darrell West i midten af maj, da han holdt gæsteforelæsning på

Copenhagen Business School (CBS).

Politologen, som til daglig arbejder for den anerkendte tænketank Brookings Institution, var på besøg i København for at promovere sin bog 'Billionaires', der ser nærmere på, hvordan milliardærerne har opbygget deres formue, og ikke mindst hvordan de i dag bruger den politisk. Og ifølge Darrell West kan man læse hans bog som enten en guide til, hvordan man bliver stinkende rig, eller som en slags kritisk lup på den fare, der kan være ved, at milliardærerne i stadig stigende grad bruger deres penge politisk.

- Vi sejler mod den perfekte storm, fordi vi har ugenomsigtige valgbidrag, rekorddyre valg og en stadig stigende ulighed. Det er tegn på et grundlæggende demokratisk problem, som er ved at opstå, og som vi bliver nødt til at tage i opløbet, advarede West mod slutningen af sin forelæsning.

Amerikansk fastlåsning
Fænomenet med politiske rigmænd har været kendt

længe i USA. Men ikke mindst de senere års medieudvikling har gjort dem til en stadig mere central del af den politiske scene. Det er ifølge Darrell West ikke i sig selv et demokratisk problem, at rigmændene er aktive, så længe deres holdninger flugter med den generelle befolknings. Men det meste forskning har bare vist, at det ikke er tilfældet.

- Milliardærerne er langt mere konservative end resten af befolkningen, især når det gælder skattepolitikken. Og vi står i en situation nu, hvor nogle rigmænd føler, at de kan købe en amerikansk senator til at blokere for ny lovgivning i Washington. På den måde kan de blokere for rigtig meget, fortalte han.

På den republikanske side har især milliardæren Donald Trump gjort sig bemærket med sine ofte personlige og provokerende kommentarer om amerikansk politik. Senest har han udtalt, at præsident Obama er personligt ansvarlig for

raceoptøjerne i Baltimore og sat spørgsmålstegn ved, hvordan Hillary Clinton vil kunne tilfredsstille hele USA, når hun ikke engang kunne tilfredsstille sin egen mand.

Den jødiske kasinomilliardær Sheldon Adelson, der er stærk fortaler for mere militær indgriben i Mellemøsten, brugte 150 millioner dollar på republikaneren Mitt Romneys valgkamp i 2012. Og på trods af nederlaget er han klar med pengepungen igen næste år.

- Jeg er jo en del af en forretningsmodel, hvor det at tabe og vinde er ret basalt for det hele, så jeg tuder ikke, når jeg taber. Der er jo altid en ny heldig hånd på vej, sagde han til Wall Street Journal, hvorefter han proklamerede, at han nok vil fordoble sit bidrag i 2016.

Medietog i politik

”Vi ser en større og større aktivisme fra milliardærene. Flere penge blive brugt på politiske sager, og det bliver mindre og mindre gennemskueligt, hvordan det foregår.”

Darrell West, forfatter til bogen 'Billionaires'

Hos Demokraterne har miljøforkæmperen Tom Steyer og den ungarsk-fødte milliardær George Soros doneret store pengebeløb til bestemte politiske sager og kandidater. Og så er der manden i midten af det hele, New Yorks tidligere borgmester Michael Bloomberg, der med sine politiske donationer og sit mediekonglomerat gerne støtter op om en progressiv politisk dagsorden, uanset om den er republikansk eller demokratisk.

Medier giver magt

Ideen om, at milliardærer sætter sig på medierne og senere magten, har i høj grad været et syd- og østeuropæisk fænomen, mener Darrell West. Italiens tidligere premierminister Silvio Berlusconi og hans Fininvest-medier er præmieeksemplet, mens der fortsat dukker nye op.

Ukraines præsident Petro Porosjenko, også kendt som 'Chokolade-kongen', købte sig ind i KP Media i 2011 sammen med mediemogulen Boris Lozhkin, der i forvejen var hovedaktionær i Ukraines største medievirksomhed

UHM. Lozhkin arbejder i dag som Porosjenkos øverste politiske rådgiver.

- Der er ingen tvivl om, at milliardærene ser medierne som en vej til politisk magt, lød det fra Darrell West, som også pegede på tjekkiske Andrej Babiš som et nyt eksempel.

Han er Tjekkiets næstrigeste mand og blev sidste år udnævnt til finansminister, efter at hans ANO-parti (JA-partiet) opnåede et solidt valgresultat. Babiš stiftede ANO-partiet i 2011 med et mål om at gøre op med de ideologiske fronter i tjekkisk politik. Partiet nægter at lade sig placere på den klassiske højre-venstre-skala; det er ekstremt pragmatisk og har især gjort det til sin mærkesag at bekæmpe korruption. Andrej Babiš sidder samtidig solidt på fødevarerelskabet Agrofert, der med sine 230 datterselskaber anslås at eje eller leje 0,7 procent af Tjekkiets samlede areal. Derudover

» fortsættes på næste side

To af USA's rigeste mænd, brødrene Charles og David (billedet) Koch, vil støtte den republikanske valgkamp med 889 millioner dollar. Deres politiske mærkesager er en mere lempelig skattepolitik og at få sat spørgsmålstegn ved den globale opvarmning.

Foto: AP/The Wichita Eagle, Travis Heying

» fortsat fra forrige side

ejer han medievirksomheden MAFRA, der blandt andet udgiver landets næststørste avis Dnes (i dag).

- Min oplevelse er, at man i europa altid har bekymret sig mere om penge i politik end mange andre steder. Derfor har I også mere regulering på området. Men vi ser samtidig, at fænomenet breder sig i hele verden, og derfor skal I passe på ikke at tage jeres regler for givet, fortalte Darrell West til sin forelæsning, hvor han sammenlignede de europæiske regler med dem, der var i USA for år tilbage, men som siden er blevet stadig mere lempelige og nemmere at omgå.

Apatisk modstand

I Kina og Rusland har de lige-frem udviklet en model, hvor rigmændene får en slags samfundsmæssig immunitet, så længe de ikke blander sig i politik, mener Darrell West. Men også den model kan blive udfordret af Kinas rigeste mand, Jack Ma, i de kommende år.

- Jack Ma har nu skabt en fond, som skal arbejde for mindre forurening. Han siger selv, at han ikke er interesseret i at skifte det politiske system ud, men interesseret i at få politikken til at skifte. Men der er en papirtynd linje mellem de to ting, så det bliver meget interessant at se, hvor megen frihed han får til at udvikle ny politik med sin fond, fortalte forfatteren til sin forelæsning.

En anden udvikling af milliardernes politiske indflydelse sker gennem deres filantropi, som ifølge West går

mere og mere i retning af at skulle have en bestemt indvirkning eller være fortalere for en bestemt politik.

- Før i tiden fik universiteterne i højere grad lov til selv at finde løsninger på de problemer, de fik donationer til at forske i. I dag følger der ofte en bestemt løsning med donationerne, lød det fra en mand, som ikke lagde skjul på, at han også selv havde nydt godt af politiske donationer i årenes løb.

Fokusset på ulighed og rigmændenes politiske gøren og laden har været stort i de senere år, mener Darrell West. Men det overrasker ham, at der ikke er blevet gjort noget konkret ved problemet i USA.

- Det er, som om amerikanerne ikke rigtig tror på, at de kan ændre på politikken længere. Der var en spirende optimisme, da Obama kom til, fordi han havde fået en masse af de normale sofavælgere til at stemme på sig. Men siden er der ikke sket den forandring, som han lovede, fortalte politologen.

Lighed og åbenhed

I Storbritannien har de sat en overgrænse for, hvor mange penge partierne må modtage til og bruge på en valgkamp.

”Milliardærerne er langt mere konservative end resten af befolkningen, især når det gælder skattepolitikken.”

Darrell West, forfatter til bogen ‘Billionaires’

Lego-familien Kirk Kristiansen arbejder sammen med andre af erhvervslivets toneangivende familier på at få fjernet afgiften på generationsskifte i firmaer. Her ses familien sammen med administrerende direktør Jørgen Vig Knudstorp og arkitekt Bjarke Ingels.

Foto: Joachim Ladefoged/Polfoto

Danske rigmænd har valgt mærkesag

netværk

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Hvad fatter gør, har ofte vist sig at være det rigtige for en række familieejede danske virksomheder, som efterhånden har skabt ganske store milliardformuer, der vil gå i arv.

Ifølge det amerikanske magasin Forbes har vi seks dollarmilliardærer i Danmark, og fem af dem er i dag en del af netværket ’Vækst i Generationer’. Netværket består af 13 store familieejede virksomheder, som arbejder på at få fjernet den afgift, der er lagt på at sende ejerskabet af familiens virksomhed videre til næste generation.

Blandt familierne er både Lego-familien Kirk Kristiansen, Bestsellers Holch Povlsen, JYSK’s Lars Larsen, Foss-familien og Linaks Bent Jensen.

På netværkets hjemmeside anslår de, at der er cirka 23.000 familieejede virksomheder, som står overfor et generationsskifte indenfor de

næste ti år. Hver gang vil det indbringe statskassen mindst 15 procent i afgift, og det er penge, som så vil gå fra virksomhedernes investeringer, mener erhvervsfolkene, der siden 2013 har deltaget ivrigt med kronikker og interview om sagen.

Økonomisk incitament

Venstre, De Konservative og Liberal Alliance går alle ind for at fjerne afgiften, hvis de vinder det kommende valg. Faktisk forlod Lars Løkke Rasmussen (V) kortvarigt forhandlingerne om vækstpakken i 2013, fordi han stod fast på, at det var et hovedkrav for partiet at få med.

Kravet kom ikke direkte med i vækstpakken, men der blev reserveret godt to milliarder, som kan bruges efter næste valg - penge, som SR-regeringen nu vil bruge på andre vækstforslag, men som Venstre fastholder skal bruges til arveafgiften.

En gennemgang af parti-regnskaberne fra valgåret 2011 viser, at både Kjeld Kirk Kristiansen og FOSS støttede

Blev den samme grænse brugt herhjemme, ville kun tre partier holde sig under græsen.

Politikerne på Christiansborg diskuterer i øjeblikket, om der skal skabes mere lighed mellem partierne med en modregningsordning, så al privat partistøtte bliver modregnet i den offentlige støtte, de får.

Darrell West går først og fremmest ind for mere åbenhed om bidragene, for han er ikke i tvivl om, at rigmændene

nes indtog i politik er en trend, som vil fortsætte på globalt plan i de kommende år. Og et spændende aspekt bliver, hvordan de nye IT-milliardærer som Facebooks Mark Zuckerberg vil forsøge at få indflydelse.

- Ikke alene er de ekstremt rige; de fleste af dem er også under 40 år. De har allerede nu nogle brands, som sætter dem i stand til at skabe trends om næsten enhver slags udmelding, lød Darrell Wests analyse på CBS.

Den jødiske kasinomilliardær Sheldon Adelson er fortalere for mere militær indgriben i Mellemøsten og støttede Mitt Romney økonomisk.

Foto: AP/Kin Cheung

Kinas rigeste mand Jack Ma har skabt en fond, som skal arbejde for mindre forurening. Han siger selv, at han ikke ønsker at ændre på det politiske system – kun politikken – men den grænse er hård, vurderer Darrell West.

Foto: AP/Jason DeCrow

Vækst i generationer

Et netværk af 13 af de største familieejede virksomheder i Danmark samt 41 associerede medlemmer, der primært består af små og mellemstore familieforetagender arbejder på at få fjernet den afgift, der er lagt på at sende ejerskabet af familiens virksomhed videre til næste generation.

Virksomheder i netværket er:

- ▶ AVK
- ▶ Bagger-Sørensen & Co.
- ▶ Bestseller
- ▶ Danfoss
- ▶ DBI Plastic
- ▶ Ecco
- ▶ Foss
- ▶ Haldor Topsøe
- ▶ JYSK
- ▶ Kirk Kapital
- ▶ Linak
- ▶ Petersen Tegl
- ▶ Widex

Venstre og De Konservative, mens Linak var bidragsyder hos Liberal Alliance.

Både Sverige og Norge har de senere år lempet deres arveafgiftsregler, men regeringen har altså stået fast på ikke at gøre det samme i Danmark.

I 2012 foreslog Arbejderbevægelsens Erhvervsråd at hæve arveafgiften for at bruge de ekstra indtægter på at sænke skatten på arbejde, ligesom der i Fair Løsning var planer om en millionærskat.

KOMBIT er kommunernes it-fællesskab – vi skaber konkurrence i det kommunale it-marked

Sammen med kommunerne arbejder vi for, at borgere og virksomheder i Danmark får bedre service og mere effektivitet ud af kommunernes digitale løsninger.

KOMBIT

Kommunernes it-fællesskab

Udvalgs- og projektkonsulent til Haderslev Kommune

- Vil du arbejde i maskinrummet på det lokale demokrati?
- Kan du både forvalte og forny, skabe og fastholde?
- Holder du både af udvikling og samlebånd, frihed og dagsordner?

Stillingen består af tre hovedopgaver:

- betjening af et eller flere politiske udvalg
- betjening af centrale lederfora (Direktionen, Det Centrale Lederforum og Den Fælleskommunale Ledergruppe)
- proces- og projektkonsulent på større, tværgående udviklingsopgaver.

Ansættelsessamtaler holdes den 12. og den 23. juni 2015.

Læs hele stillingsopslaget på www.haderslev.dk/job hvorfra du kan sende din ansøgning elektronisk, **senest tirsdag den 9. juni 2015, kl. 8.00.**

Net, app, papir

kommunen

politik fra rødderne

Tidligere Albertslund-borgmester Finn Aaberg død

Albertslunds tidligere borgmester, Finn Aaberg, er død, 75 år. Han anførte kommunen fra 1978 til 2010 og var også bestyrelsesformand i DR.

nekrolog

Albertslunds tidligere borgmester igennem 31 år, socialdemokraten Finn Aaberg, er død, 75 år. Det oplyser Albertslunds borgmester Steen Christiansen i en pressemeddelelse.

Finn Aaberg anførte Albertslund fra 1978 til 2010 og kom allerede i byrådet i 1970. Han var med til at udbygge kommunen med de kendte almennyttige boligbyggerier Galgebakken og Hyldeespjældet.

Som borgmester på Københavns vestegn var Finn Aaberg med til at advare regeringen om problemer med at integrere stadig flere indvan-

drere fra ikke-vestlige lande i kommunernes mange sociale boligbyggerier.

Oprindeligt blev han uddannet indenfor biokemi fra Københavns Universitet, men Finn Aaberg valgte et liv i politik, da han i 1978 overtog borgmesterposten i Albertslund. Som ballast havde han syv år i kommunalbestyrelsen.

Først efter kommunalvalget i 2009 forlod han posten som 'bykonge' af Albertslund, og partifællen Steen Christiansen overtog borgmesterkontoret. Men det blev til fire år ekstra som medlem af kommunalbestyrelsen, inden Finn Aaberg i 2013 sagde farvel til lokalpolitik.

Finn Aaberg stod i spidsen for en stor udbygning af den københavnske omegnskommune, hvor han især prioriterede kulturen, børneområdet og miljøet.

Han var i en årrække formand for DR's bestyrelse. Det var først efter formandstiden, da Finn Aaberg sad for bordenden i DR-bestyrelsens særlige byggeudvalg, at han blev kendt i en større offentlighed.

Efter en kritisk revisionsrapport om DR-byggeriet i Ørestad, der blev langt dyrere end forudset, gik Finn Aaberg i sommeren 2008 ud af bestyrelsen.

Senere kom det frem, at daværende kulturminister Brian Mikkelsen (K) ville have

Finn Aaberg overtog borgmesterposten i Albertslund i 1978 og stod i spidsen for en stor udbygning af den københavnske omegnskommune.

Foto: Miriam Dalsgaard / Polfoto

afskediget Aaberg på grund af DR's kuldsejlede økonomi, hvis han ikke selv var gået. Budgetoverskridelserne i DR Byen kostede forinden

Mogens Munk Rasmussen posten som formand for DR's bestyrelse. [/ritzau](#)

dk job

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Skole- og dagtilbudschef, Struer Kommune

Kan du skabe helhed? Til en nyoprettet stilling som chef for skole- og dagtilbudsområdet søger vi den rette til at stå i front for styring og udvikling af Struer Kommunes skoler og dagtilbud.

Ansøgningsfrist: 03/06/2015

To trafiktekniske profiler til Byudvikling, Odense Kommune

Kan du bidrage til Odenses transformation fra stor dansk by til dansk storby? Har du interesse for byens udvikling? Kan du arbejde som aktiv medspiller i forandringer?

Ansøgningsfrist: 03/06/2015

Stabschef – Politik og Kommunikation

Vil du være lige der, hvor politik og forvaltning mødes? Du får et tæt samspil med borgmesteren, kommunaldirektøren, den øvrige direktion og fagcheferne.

Ansøgningsfrist: 04/06/2015

Centerchef til Center for Beskæftigelse, Vallensbæk Kommune

Vil du stå i spidsen for arbejdsmarkedsindsatsen i Vallensbæk og Ishøj kommune?

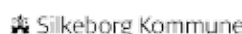
Ansøgningsfrist: 04/06/2015

Udvalgs- og projektkonsulent, Haderslev Kommune

Vil du arbejde i maskinrummet på det lokale demokrati? Kan du både forvalte og forny, skabe og fastholde? Holder du både af udvikling og samlebånd, frihed og dagsordner?

Ansøgningsfrist: 09/06/2015

Teamleder til nyt udbetalingsteam, Silkeborg Kommune

Kan du mestre ledelse af processer, hvor alle er med at skabe resultater?

Ansøgningsfrist: 09/06/2015

Fagchef, Frederikssund Kommune

Brænder du for at skabe sammenhæng mellem strategi og praksis? Så søg stillingen som Fagchef for Byrådssekretariatet.

Ansøgningsfrist: 11/06/2015

Økonomisk konsulent

Økonomi søger en økonomisk konsulent, som har en holdning til kommunaløkonomi og en sund nysgerrighed. Hvis det er dig, vil vi gerne høre fra dig.

Ansøgningsfrist: 17/06/2015

Den kommunale praktiker

Kommunaldirektørernes nye formand Henrik Kolind savner, at staten har tillid til kommunerne, og erkender, at kommunerne ikke er gode nok til at skilte med resultaterne.

portræt

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Henrik Kolind taler som en ægte djøffer. Indskudte sætninger med velovervejede forbehold skærmer ham mod at sige noget kontroversielt. Han bruger generelle betragtninger og trækker store linjer, når han fortæller, og han er vant til at tale teknisk, nørdet og tungt. Henrik Kolind er embedsmand med små bogstaver. Men han går ikke på arbejde for at have travlt - han går på arbejde for at udrette noget, og hvis nogen skulle anklage de akademiserede embedsmænd for at tage magten fra politikerne, ville hans svar være, at det snarere er politikerne, der overlader det til embedsmændene. I Roskilde har han stået i spidsen for det store arbejde med at få den interne struktur på plads og få skabt en ny fælles kultur efter sammenlægningen med Gundsø og Ramsø Kommune. Siden da har kommunen udviklet sig til en mere professionel arbejdsplads, for Henrik Kolind stiller krav. Da han i slutningen af 2013 fyldte 50, gav Roskilde Avis følgende karakteristik af fødselaren, hvis CV også tæller kommunaldirektørposter i Solrød og Høje-Taastrup samt vicekommunaldirektørposten i Græsted-Gilleleje.

- Henrik Kolind er så stærk en kommunaldirektør, at han også kræver et velkvalificeret modspil fra de folkevalgte i byrådet, hvis Roskilde ikke skal blive præget af sin administration. Han er selv bevidst om, at rollen naturligvis kræver en balancegang mellem effektivitet og hensyn til demokratiet, men hvis de folkevalgte ligefrem forærer ham ekstra magt, bliver den selvfølgelig også brugt i kommunens overordnede interesse, som han nu opfatter den, hed det i avisen 13. december 2013.

I starten af maj i år blev Roskildes 51-årige kommunaldirektør valgt som ny formand for Kommunaldirektørforeningen i Danmark, Komdir.

Og selvom hans retoriske armbevægelser ikke slår nogen omkuld, er der ingen slinger i valsen, når han skal sætte ord på sine målsætninger som formand for fællesskabet af kommunernes øverste embedsmænd.

På jagt efter nye løsninger

En af de mest centrale målsætninger for Henrik Kolinds formandskab er et øget fokus på kommunernes innovationsindsats. Hos kollegerne rundt om i landet kan han se, at spørgsmålet om, hvordan vi bliver bedre til at arbejde sammen med den private sektor, fylder meget.

- Kommunerne er i fuld gang med at forny velfærds-løsningerne. Meget ofte samarbejder vi med vidensinstitutioner, men der ligger stadig et stort arbejde med det offentlig-private samarbejde, siger Henrik Kolind, der selv har masser af gode erfaringer med tæt samarbejde med både Roskilde Universitet og lokale private erhvervsdrivende. Det tværgående ar-

"I dag kan man ikke være kommunaldirektør ved bare at sidde bag sit fine skrivebord på rådhuset og prøve at styre tingene derfra. Man må bevæge sig ud i virkeligheden og finde de folk, der kan hjælpe med at løse kommunens udfordringer både som organisation og som lokalsamfund."

Henrik Kolind, formand for Komdir og kommunaldirektør i Roskilde

bejde bliver helt afgørende for at kunne løse velfærdsudfordringerne i fremtiden, for mange af de velfærdsopgaver, der ligger indenfor ældreområdet, skoleområdet, erhvervsområdet og uddannelsesområdet, kan kommunerne ikke løse alene og hver for sig.

- Vi skal hele tiden være på jagt efter nye løsninger. Og vi har behov for at arbejde sammen med vidensinstitutioner og virksomheder på en helt ny måde og på en meget mere aktiv måde, siger Henrik Kolind.

Borgerne i centrum

For at få nye løsninger til at dukke op er politikerne, kommunaldirektørerne og de øvrige embedsmænd nødt til at blive bedre til at inddrage borgerne og lokalsamfundet mere for at lave løsninger, der ikke bare virker for forvaltningen, men også for folket.

- Borgeren er ekspert i sit eget liv, men når vi ønsker, at borgeren skal tage mest muligt ansvar selv, kræver det lydhørhed, hedder det i Komdirs oplæg til en ny forvaltningspolitik, og Henrik Kolind er enig i, at kommunestyret har brug for at udvikle sig i borgernes retning.

- I dag kan man ikke være kommunaldirektør ved bare at sidde bag sit fine skrivebord på rådhuset og prøve at styre tingene derfra. Man må bevæge sig ud i virkeligheden og finde de folk, der kan hjælpe med at løse kommunens udfordringer både som organisation og som lokalsamfund. Det er en opgave, der fylder meget mere end hidtil, siger han.

Det kan samtidig være med til at styrke nærdemokratiet og lokalsamfundet.

- Når vi ser de borgerinvolveringsprocesser, der foregår rundt om i landet, må man sige, at kommunestyret er vitalt, men det er rendt ind i en udfordring med meget store kommuner, der skal rumme mange bysamfund og lokale fællesskaber på en gang, siger Henrik Kolind. Derfor mener han der er brug for, at kommunerne i højere grad sørger for at engagere borgerne og

lytte til deres behov og bud på løsninger.

Hvor bliver tilliden af?

Hvis kommunerne skal lykkes med at skabe en tættere tilknytning til borgerne, kræver det mere frihed, mener den nye formand i Komdir. Folketinget blander sig flittigt og meget detaljeret i de kommunale velfærdsområder, siger han, og hverken han eller hans kolleger kan for alvor mærke nogen genetablering af tilliden til de offentligt ansatte i kommunerne.

- På trods af regeringens formulering af en tillidsdagsorden med fokus på mindre

detailregulering er vi stadig langt fra målet. Bevægelsen er rigtig, og rejsen er begyndt, men vi er slet ikke i mål, siger Henrik Kolind. Og når kommunerne kæmper for at få mest muligt ansvar ud til kommunerne, er forudsætningen, at man kan løse opgaverne forskelligt fra kommune til kommune. Det skal politikerne på Christiansborg blive bedre til at sikre.

- Der er et stort uforløst potentiale i at designe lovgivning, så den fremmer innovation og effektivitet i kommunerne i stedet for at fokusere på regler og procedurer. Det vil skabe en mere

velfungerende offentlig sektor, siger Henrik Kolind. Han erkender dog også, at kommunerne selv ikke har været gode nok til at overbevise hverken borgerne eller folketingspolitikere om, at man faktisk løser en lang række opgaver rigtig godt.

- Vi må erkende, at vi ikke har været dygtige nok som kommuner og kommunaldirektører til at skabe synlighed om resultatskabelsen. Vi vil kæmpe for, at vi har synlighed om, hvordan vi skaber resultater; det er vi ikke dygtige nok til i Danmark, siger han.

Der er masser af uforløst potentiale i at designe en lovgivning, der fremmer innovation i kommunerne, mener Henrik Kolind. Foto: Pressefoto.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatoagnavne@kommunen.dk

"Hvis valgkampen i 2011 havde været otte timer længere, var Løkke formentlig blevet statsminister, så det er virkelig uforudsigeligt."

Troels Mylenberg, chefredaktør ved Fyns Amts Avis, til Ritzau om valgkampen

Kommuner som innovationsmotorer i den grønne omstilling

visioner

Af Poul Erik Lauridsen
direktør, Gate 21

Christian Ibsen fra CONCITO skriver veloplagt og inspirerende om kommunernes rolle i den grønne omstilling (kronik 4. maj). Som direktør for et tværkommunalt partnerskab mellem kommuner, virksomheder og videninstitutioner, der arbejder for at accelerere den grønne omstilling, er jeg meget enig. Christian Ibsen peger på tre fokusområder: klimavenlig indkøbspolitik, kommunen som udviklingsfremmende frontløber samt energiplanlægning. Jeg vil gerne tilføje to mere: kommunal planlægning og offentlig-privat samarbejde om innovation (OPI).

Grøn omstilling og vækst kan og bør inddrages mere i det kommunale arbejde med planstrategier og kommune-

Gate 21 har i samarbejde med KTC i hovedstaden udgivet et oplæg om grøn omstilling og vækst som tema i planstrategier og kommuneplaner.

Foto: Gorm Branderup/ Polfoto

planer. Visionerne skal løftes ind i det daglige virke. Det er lettere sagt end gjort - derfor har Gate 21 i samarbejde med KTC i hovedstaden i sidste måned udgivet et oplæg om grøn omstilling og vækst som tema i planstrategier og kommuneplaner.

Oplægget kan anvendes af alle kommuner. Det indeholder en trinmodel for arbejdet, et koncept for en samskabende grøn omstillingsproces og en oversigt over indsatsområder, som man kan tage udgangspunkt i.

Gjort noget ved det

OPI er noget, som mange taler om. I Gate 21 har vi adskillige projekter, hvor vi har gjort noget ved det i praksis. Det er vor erfaring, at en vigtig forudsætning for succesrige OPI-samarbejder er, at der etableres stærke strukturer, som kan binde kommunerne sammen med private

"Christian Ibsen peger på tre fokusområder: klimavenlig indkøbspolitik, kommunen som udviklingsfremmende frontløber samt energiplanlægning. Jeg vil gerne tilføje to mere: kommunal planlægning og offentlig-privat samarbejde om innovation (OPI)."

virksomheder og videninstitutioner. Tænk tanken DEA har fremhævet kommunernes rolle som innovationsmotorer i en analyse, som netop er offentliggjort.

Det kan for eksempel gøres ved at etablere samarbejde

om etablering af demonstratorier og "living labs". Et eksempel er DOLL - Danish Outdoor Lighting Laboratory. Det er et samarbejde mellem Gate 21, Albertslund Kommune, DTU og en række private virksomheder. Det startede som en praktisk måde at demonstrere forskellige typer vejbelysning i virkeligheden - som sådan har det gjort en klar positiv forskel. Men den etablerede projektfrastruktur har siden vist sig at være et attraktivt udgangspunkt for virksomheder og videninstitutioner, som ønsker at arbejde med andre former for "smart city"-løsninger. DOLL udvikler sig dynamisk, og denne dynamik er vigtig, for den globale konkurrence om udvikling af grøn teknologi er intens. Her har kommunerne en vigtig rolle at spille med at organisere innovationsfremmende strukturer, som kan gøre en forskel.

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Det bliver en saglig, fair og munter valgkamp

Nu prøver jeg. Ord skaber virkelighed, siger man, og da denne plads i avisen nu engang er en klumme med plads til min uforgribelige mening, så har jeg stor lyst til at skubbe på, for at ugerne op til folketingsvalget ikke bliver en opfyldelse af forudsigelsen fra valgforsker, professor i statskundskab ved SDU, Robert Klemmensen, der i timerne før Thornings valgudskrivelse blev citeret i Jyllands-Posten for, at det bliver en hård og beskidt valgkamp med mange personangreb.

Nuvel - Klemmensen er forsker, så han må jo ha' noget at ha' det i. Det set afhænger af den, der ser, og man kan jo også vælge at se efter noget andet? Men det er også bare, som om der er mere slag i den overskrift end den, jeg har valgt. Og hvis jeg nu efter udgivelsen af klummen sørger for at tweete budskabet, satse på et antal retweets - måske endda et citat om, at redaktøren på dknyt forudsiger en saglig, fair og munter valgkamp, så virker det måske - bare en lille smule?

Hvad sagligheden angår, så er der jo et politisk liv, der fortsætter, selvom der skal vælges 179 repræsentanter til Folketinget: Onsdag, mens disse linjer skrives, konference om elevcenteret skoleledelse i Roskilde, EU-Kommisjonen fremlægger budgetforslag, og terrorberedskabs-samråd i Folketinget. Torsdag KL's Social- og Sundhedspolitiske Forum i Aalborg.

Landspolitik er ikke alt - der er blandt andet også et Folkemøde, hvor FT-kandidaternes nye planer hjemme i valgkredsene måske giver plads til uprøvede kræfter - det er måske meget godt. Og i det omfang, at vi både i medieverdenen og i den politiske verden holder fast i sagligheden, så har jeg en from idé om, at det sådan set også er det, vælgerne - og læserne - efterspørger.

'Skal vi prøve at holde kammertonen de næste tre uger, eller er det for naivt?' lyder et tweet fra en borger, der kalder sig selv både 'blå, rød og stribet'. Og optimistiske budskaber ses også - stadig før valgudskrivelsen - fra kandidater, der endnu ikke selv har prøvet kræfter som MF'ere:

'God vind alle gode demokratiske kræfter. Intet er smukkere end et folk, der fejrer sin ret til at vælge sine egne ledere med et valg', twitterer Mads Fuglede (V), mens Sine Heltberg (S) skriver 'God kamp derude til blå, grønne, alternativer og røde. Valgkamp i højt humør'. De gør da et forsøg.

Og de to meldinger lover da meget godt for mine fairness-ønsker. Jeg mener, kynikere er der mange af - så en romantiker eller to kan godt bruges. Som i det satiriske årsskrift, nu hedengangne Blæksprutten, der i mange år havde et par kommenterende djævle forinden på mange sider, der ligesom de vrinsne gnavpotter i Muppet Show trak den negative tråd ud af alt, så to naive engle foroven kun de lyse sider.

"I det omfang, at vi både i medieverdenen og i den politiske verden holder fast i sagligheden, så har jeg en from idé om, at det sådan set også er det, vælgerne - og læserne - efterspørger."

Og så er her et par hjemmestrikkede råd: Ligesom der stadig er en tænd-sluk-knap på tv, så er der blandt andet på Twitter mulighed for at fravælge budskaber med bestemte hashtags i syndfloden af tweets, der for længst har overbelastet det løbende flow med hashtagget #fv15. Det kaldes at mute - ligesom man kan vælge at undgå #allangate om et kanindrab i radioen, #mudderkast og #personangreb. Medmindre man er helt vild med den slags.

Og så til det muntere - hvor folkeviddet en gang imellem kan levere velplacerede skvulp - som hende, der spørger, om politikerne mon har en holdning til eventuel ulovlig våbenbe-

siddelse blandt de mange politisk aktive, der nu skal hænge valgplakater op?

Og hvis man endnu ikke har set den, så er Politiken-tegneren Ytournal værd at frydes over og følge - om ikke andet, så for karikaturen på den bebrillede politiske journalist, der med overdimensionerede, behårede testikler og lille pik i en salig udløsning sprøjtemaler VALG på muren, så det siler ned.

God valgkamp til alle - både til jer, der har skumle planer om at være usaglige, unfair og kedelige - og jer, der bare kommer til det en gang imellem.

11

dage var der tilbage på dagen for valgudskrivelsen, inden Johanne Schmidt-Nielsen (EL) ville været røget af stemmesedlen til folketingsvalget.

Kilde: Berlingske

De digitalt indfødte har en anden logik end ældre generationer. De skal motiveres på nye måder.

Disse år bevæger en særlig generation af mennesker og medarbejdere sig ind i voksenlivet og ud på arbejdsmarkedet: de digitale indfødte.

Det er de første voksne, som har levet hele deres liv med internet, mobiltelefoner og sociale medier. De kom til verden samtidig med World Wide Web og voksede sig store og stærke sammen med mobiltelefonen. Og de er foreløbig den eneste generation, der er gået igennem hele den identitetsskabende ungdom med sociale medier inde på livet.

De seneste syv år har jeg via kvalitative studier fulgt de digitale indfødte på nettet, i deres familier, med deres venner og på deres vej ud på job. Jeg har undersøgt deres opfattelse af verden, deres måder at være sammen med andre og at være sig selv på og deres krav til arbejdsliv og ledelse. Og jeg har talt med deres ledere, lærere og forældre. Senest har jeg fra september 2012 til juni 2014 gennemført gruppe- og enkeltinterview med unge ansatte og studerende mellem 18 og 28 år og med deres ledere i et projekt, som handler om digitale indfødte på job.

Disse studier viser, at de digitale indfødte på en række områder har en anden rationel tilgang og til tider en stik modsat logik i forhold til ældre generationer. Men det er ikke desto mindre en logik, som giver mening, selvom den ofte vender vores opfattelse på hovedet og rokker ved sammenhænge, vi anser som universelle. Og et af de områder, hvor det er vigtigt at forstå de digitale indfødtes ændrede logik, er i forhold til deres måde at efterspørge mening og blive motiveret på i arbejdet.

Generationen bliver ofte beskrevet som ekstremt meningskrævende, og umiddelbart er der ikke noget nyt i, at menneskets mening i stigende grad er blevet medarbejderens. At vores identitet i højere og højere udstrækning er noget, vi søger og skaber i arbejdslivet. Og mine studier bekræfter, at også en ny generation af medarbejdere har fulgt med arbejdslivets udvikling: Når arbejdet kvantitativt set udgør den største del af livet, må det kvalitativt set også udgøre en meget vigtig - hvis ikke den vigtigste - del af dette liv.

Meninger i flertal

Alligevel peger mine studier på nogle afgørende forskelle, når det handler om mening og motivation i arbejdet: Når man som leder skal motivere dem, skal man nemlig tage hensyn til, at disse meningskrævende unge paradoksalt nok netop ikke søger en mening og slet ikke én bestemt mening eller én konsistent værdi, men derimod et antal skiftende situations- og kontekstafhængige og ikke nødvendigvis indbyrdes afstemte meninger.

Når unge lægger vægt på mening, er det typisk som noget konkret og håndgribeligt. Hvordan, for hvad og for hvem er denne opgave meningsfuld? For dem bliver mening skabt i den nære kontekst, altså hvad arbejdet skal bruges til, og i den nære relation, altså hvem det gør en forskel for. Mening er - ligesom stort set alt andet for digitale indfødte - socialt konstrueret og relationelt. Det centrale er, fortalte de unge medarbejdere i mine studier mig, at mening altid skal være mening for nogen. Det er de konkrete, sociale relationer, der betyder, om arbejdet er meningsfyldt for andre og derfor giver mening for dem selv.

FOTO: POLFOTO

Til gengæld motiveres digitale indfødte i meget mindre grad af, om deres arbejde og opgaver betyder noget i en større sammenhæng, for eksempel et generelt fællesskab i form af en organisation eller virksomhed. Som leder vil man derfor formodentlig få problemer, hvis man definerer opgaver og motiverer ud fra forhold som bundlinje og budget, historie og hierarki, erfaring og anciennitet. Det er snarere meningsløst, ikke meningsskabende. Samme utilstrækkelighed gælder, hvis lederen prøver at motivere ud fra afdelingen eller organisationens værdier, CSR eller endnu værre nogle centralt og politisk bestemte strategier og visioner - ikke at der er noget galt med disse ting. De er positive og naturligvis nødvendige i mange sammenhænge, men man skal ikke forvente, at de er effektive redskaber til at skabe mening og motivation hos unge medarbejdere.

Det er denne øgede og ændrede mening, de digitale indfødte tager med sig på job. De er ekstremt meningskrævende, men kræver ikke mening i ental og slet ikke sådan noget som meningen i bestemt form. De forlanger meninger i flertal.

Nogle gange bliver unges høje og eksplicitte krav til mening i arbejdet udlagt, som om de også vil være mere tilbøjelige til at vælge virksomheder med høj prestige, et kendt brand, særlige værdier og fortrinlig CSR. Og kommunale ledere frygter måske, at disse meningskrævende medarbejdere derfor vil være sværere at få til at udføre rutineopgaver og tage job på tyggegummifabrikken eller noget så kedeligt som i kommunen.

Mine studier peger snarere på det modsatte - hvis man vel at mærke griber digitale indfødte rigtigt an ledelsesmæssigt. Jeg oplevede nemlig, at den type konkret og kontekstuel mening, som unge søger, netop ikke primært skabes ved at være ansat hos en organisation med en værdig sag eller et firma med en værdifuld smag. Og i det hele taget i mindre grad af stabile forhold som virksomheders brand,

”Faktisk er unges særlige søgen efter konkret mening netop anderledes end den abstrakte mening, som Nike via sit brand eller for den sags skyld en NGO via sine værdier kan tilbyde. Og den vil derfor komme til at betyde mindre for de digitale indfødte end for de foregående generationer.”

prestige, placering og betydning i samfundet eller historie, type produkt og produktion, værdier og CSR stik mod standardantagelsen.

Det samme gælder de såkaldte rutineopgaver. Også her tyder alt på, at man snarere får lettere end sværere ved at motivere unge til at udføre den slags opgaver. Men kun hvis man som leder forstår at skabe en situationsafhængig mening i forbindelse med hver enkelt af disse opgaver. Det kan gøres enten ved at henvise til arbejdets nære relation og kontekst eller endnu mere konkret via veldefinerede belønningssystemer. Det første kræver svar på, hvem der får værdi af, at opgaven bliver løst, og hvordan det sker, mens det andet afhænger af, at man viser medarbejderen, hvordan han eller hun selv får noget ud af det. Og her er der altså en række ting, der peger på, at kommunale opgaver tæt på borgerne, hvis det er muligt at skabe en konkret forskel for disse borgere, faktisk er mere menings-

bende end den prestige, det giver at være ansat et ”spændende sted”.

Men hvis man omvendt tror, at digitale indfødte i lige så høj grad som ældre medarbejdere selv kan gennemskue, forlige sig med og acceptere, at der bare er én slags opgaver, som skal udføres ”for det fælles bedste”, er jeg sikker på, at man vil opleve unge ansatte som de forkælede, meningskrævende primadonnaer, man ofte hører dem fremstillet som.

Norddjurs eller Nike?

Sandsynligvis vil digitale indfødte stadig være lettere at rekruttere til Nikes kommunikationsafdeling end til Norddjurs Kommune. Men faktisk er unges særlige søgen efter konkret mening netop anderledes end den abstrakte mening, som Nike via sit brand eller for den sags skyld en NGO via sine værdier kan tilbyde. Og den vil derfor komme til at betyde mindre for de digitale indfødte end for de foregående generationer. Den vigtige nære mening kan derimod lige så godt skabes af en leder i Norddjurs Kommune som af en leder i Nike. Faktisk er det lige før, at en kommunal leder har en relativ fordel, fordi vedkommende vil være tvunget til det, mens en leder i Nike måske kan forledes til at tro, at det er nok at henvise til brandet.

Ledelse af digitale indfødte handler om dels at skabe mening i arbejdet og opgaverne, dels konstant at eksplicite, forhandle og redefinere meningerne og knytte dem til konkrete situationer og nære relationer. Det gælder i særlig grad, når man skal motivere unge medarbejdere til det kedelige arbejde.

At begrunde, motivere og styre efter en højere, overordnet, stabil mening eller langsigtede mål skaber det modsatte: meningsløshed.

Af Søren Schultz Hansen, selvstændig erhvervsforsker og forfatter til bogen "Digitale indfødte på job"

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Jeg har ikke styr på andre end mig selv, og vi har mange uprøvede kræfter. Det er charmen, men også risikoen."

Uffe Elbæk om fremtidsudsigterne for sit parti Alternativet

Ud af manegen: Torben Hansen**"Mere og mere handler om kommunikation og form"**

Ambitionerne om en toppost hos Socialdemokraterne er afløst af jagten på borgmestersædet i Randers for Torben Hansen, der mener, nuancerne er ved at forsvinde på Christiansborg.

Sceneskift

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Af Jonas Sloth Bach

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

Jeg sad som elevrådsformand og var engageret i skolepolitik, men det var verdens uretfærdighed, der optog mig. Hvis ikke andre ville gøre noget, måtte jeg, tænkte jeg.

Senere sad jeg i byrådet, og da det daværende folketingsmedlem stoppede, blev jeg spurgt. Jeg tænkte længe over det, for jeg havde to små børn, men jeg måtte forsøge. Det værste, der kunne ske, var, at jeg ville gå i tyve år og fortryde, at jeg ikke havde gjort det.

Hvad har været din største styrke som politiker?

Hvis man vil noget med politik, skal man sørge for at være forberedt. Min forberedelse og mit netværk, og så forhåbentlig også det, at folk har tillid til, at når jeg siger noget og indgår en aftale, så er det sådan.

Hvad har været din største svaghed som politiker?

Det har nok været, at jeg ikke altid har løbet efter den første den bedste journalist. I starten brugte jeg tiden på at læse op, fordi jeg ville være godt forberedt, inden jeg snakkede med journalisterne. Men det endte tit med, at jeg først fik rykket, når sagen var kørt.

Hvad fik dig til at beslutte ikke at genopstille som folketingskandidat?

Nu er jeg blevet medlem af Randers Byråd og er borgmesterkandidat til det kommende valg, så jeg har lagt mine æg i den kurv. Der er mange grunde. Jeg kan se, at det, vi sidder her i elfenbenstårnet i

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAHL/SPILD AF TID

København og beslutter, ikke altid er godt i kommunerne. Jeg har haft 13 fantastiske år her - nu vil jeg prøve det andet igen. Jeg tror, det er sundt at se det fra begge sider.

Hvad er din største politiske bedrift?

Der er mange små og store sejre og nederlag. Men det er de første sejre, der står stærkest.

Den måned, jeg blev valgt, kom der en rapport om hormonforstyrrende stoffer. Det

fik jeg på dagsordenen, og det blev en del af Danmarks politik, at vi skulle bekæmpe hormonforstyrrende stoffer hårdere. Det er stort, når man på et halvt år har flyttet noget i Danmark og sat noget på dagsordenen i EU.

Så synes jeg også, at noget af det, vi har genindført med Naturplan DK og det grønne Danmarkskort, har været stort.

Hvad er dit største politiske nederlag?

Der har hobet sig nederlag op fra 2001 til 2011, hvor vi konsekvent blev stemt ned på mange områder. Jeg kan ikke udpege et bestemt.

Men der er én ting. Hvis du læser bogen 'Den Hemmelige Socialdemokrat', som jeg ikke har skrevet, er jeg beskrevet som myreflittig, vidende, bredt afholdt. Og planen var, at jeg skulle have været gruppeformand efter valget i 2011. Det gik så ikke, og det er klart,

at det er en personlig skuffelse, selvom det jo ikke har været en politisk skuffelse, fordi det ikke går ud over nogen.

Hvad er blevet værre i dansk politik, mens du har siddet i Folketinget?

Nuancerne har fået det værre. Mere skal passes ind på Facebook og Twitter. Grundigheden i behandlingen af lovforslag er blevet en anelse dårligere. Mere og mere handler om kommunikation og form frem for substans.

Blå bog

Torben Hansen

► 49 år, uddannet folkeskolelærer 1989.

► Folketingsmedlem for Socialdemokraterne i Østjyllands Storkreds fra 13. november 2007. Folketingsmedlem for Socialdemokraterne i Århus Amtskreds fra 20. november 2001 til 13. november 2007.

► Næstformand for Socialdemokraternes folketingsgruppe 2011-2013.

Hvad er blevet bedre i dansk politik, mens du har siddet i Folketinget?

Kontakten med borgerne er blevet bedre gennem den politiske debat på de sociale medier. De sociale medier er både en svøbe og en gave. Det er en gave, fordi man kan komme i kontakt med flere.

Hvad kommer du til at savne?

Jeg kommer til at savne gode kolleger og selve Folketinget som bygning med al den historie og kunst, der er her. Jeg synes, det er et fantastisk hus.

Hvad kommer du ikke til at savne?

Jeg kommer ikke til at savne at stå tidligt op for at komme til København flere gange om ugen. Sådan en januarmorgen, hvor vækkeuret ringer klokken 04.30 og regnen hamrer mod ruden - det er ikke fedt hver gang. 7-9-13, jeg har aldrig sovet over mig.

Hvad skal du nu?

Jeg glæder mig voldsomt meget til at få tid til at fiske lidt mere med min søn. Det kan også være, haven bliver shinet lidt op, og i løbet af de sidste år har jeg kastet mig over kajak, og jeg glæder mig til at sejle endnu mere ude på Randers Fjord. ●

5,6 %

Så meget er den gennemsnitlige klassekvotient steget i grundskolerne mellem 2009 og 2014.

Kilde: Danmarks Statistik

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge: **Simon Kollerup, kommunalordfører (S)**

VI SKAL HAVE RÅD TIL EN ORDENTLIG ÆLDREPLEJE

SR-regeringen har netop fremlagt sit svar på, hvor og hvordan vi styrker velfærden og fællesskabet de kommende år. Planen hedder ”På sikker vej”. Det gør den, fordi vi ikke eksperimenterer med vores velfærd. Vi fremlægger i stedet en klar plan for, hvordan vi kan beholde den velfærd og det Danmark, vi kender, hvor vi passer på hinanden.

Pleje af vores ældre er en hjørnesten i vores velfærd. Vores ældre har knoklet et langt liv og betalt deres skat til fællesskabet. Hvis de en dag får brug for støtte, fordi de ikke længere kan klare sig selv, så skal vi naturligvis stå klar. Derfor har regeringen allerede forhøjet ældrechecken og pensionstillægget til de pensionister, der har mindst, ligesom vi har finansieret et klippekort til hjemmehjælp samt ældremilliarden, der er initiativer, der skal give et løft til vores ældreomsorg.

Men vi er ikke i mål. Vi kan se, at der frem mod 2020 bliver 137.000 flere danskere over 70 år. Heldigvis kan man sige, fordi det er en konsekvens af, at vi lever længere.

Det er glædeligt, men det vil naturligvis også lægge et pres på økonomien særlig i kommunerne. I dag modtager hver person over 70 år i gennemsnit cirka 150.000 kroner i offentlige serviceydelser om året. Det beløb vil falde, fordi de ældre er mere sunde i dag. Alligevel vil de samlede offentlige udgifter stige i takt med antallet af ældre. De ældres velfærd skal vi have råd til.

Det kræver naturligvis politisk prioritering, hvis vi skal følge med udviklingen og fastholde det velfærdssamfund, vi kender. Og det skal vi. Derfor afsætter SR-regeringen i vores plan 15 milliarder kroner mere til ældre og sundhed frem til 2020. Der er ansvarligt, at vi allerede nu afsætter midler til de områder, som vi ved vil stige de kommende år.

Udover ældreområdet skal de 15 milliarder kroner også målrettes sundhedsområdet. Det betyder, at vi kan sætte massivt ind overfor kræft, så flere danskere kommer til at overleve en kræftsygdom. Det betyder, at vi kan styrke indsatsen for kronikere. Og det betyder, at vi kan prioritere, at der er råd til nye sygehusbehandlinger og ny medicin.

Nulvækst i velfærden, som de borgerlige partier på Christiansborg sværger til, er svært forenelig med den demografiske udvikling i de kommende år. Det ved man om noget sted ude i kommunerne. Forskellen på nulvækst og SR-regeringens plan ”På sikker vej” er 39 milliarder kroner eller 21.000 offentligt ansatte. Det er en markant forskel. En forskel, der gør, at vi blandt andet kan sikre en ordentlig velfærd til flere ældre, uddannelse til flere studerende og bedre sygehusbehandling. Vi investerer i velfærden, så vi kan beholde det Danmark, vi kender. ●

”Nulvækst i velfærden, som de borgerlige partier på Christiansborg sværger til, er svært forenelig med den beskrevne demografiske udvikling i de kommende år. Det ved man om noget sted ude i kommunerne.”

Kommuner

FREDERICIA

Suppleant bliver udvalgsformand

Veteranen Marianne Thomsen (SF), der nu igen kommer i byrådet i Fredericia - som suppleant for Jane Findahl - ryger direkte ind som udvalgsformand.

Ifølge Jane Findahl, der selv forlader politik med sin nye chefsættelse i Odense Kommune, skal Marianne Thomsen ikke alene erstatte hende i byrådsarbejdet, men også som formand for Udvalget for Beskæftigelse og Sundhed. Turan Savas (S) fortsætter som næstformand i udvalget.

Marianne Thomsen røg - som en del SF'ere over hele landet - ud af byrådet ved KV13, men kan nu fortsætte, hvor hun slap.

HOLSTEBRO

Nyansat i ny chefstilling

Holstebro Kommune har ansat Henrik Schou Zacho, 44 år, som ny biblioteks- og fritidschef. Henrik Schou Zacho skal som noget af det første gennemføre en udviklingsproces på biblioteket. Desuden skal der iværksættes en strategiproces på fritids- og idrætsområdet.

Den nye bibliotekschef har siden august 2014 været ansat i Holstebro Kommunes afdeling for Udvikling og Strategi og har desuden været tilknyttet Kultur og Sundhed som chefkonsulent siden 1. april 2014.

KOLDING

Fra chef til direktør på tre år

Så har Koldings mange tusinde børn og ansatte i daginstitutionerne og på skolerne fået en ny direktør, skriver Jyske Vestkysten.

Kolding Byråd konstituerede mandag aften på et lukket møde 42-årige Morten Kirk Jensen som børne- og uddannelsesdirektør. Kirk Jensen kender området godt, idet han i de sidste tre år har været skolechef i børne- og uddannelsesforvaltningen, hvor han også har været pædagogisk konsulent.

MIDDELFART

Viceborgmester afløser Findahl i KL

Jane Findahl (SF) afløses nu af viceborgmester Mikkel Dragmose-Hansen (SF) som medlem af KL's Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg. Det oplyser Kalle Kjær fra KL til dknyt. Der er ikke valgte sup-

pleanter til udvalgsposterne i KL, men afløseren er fundet i valggruppen, der rummer S, SF og EL.

Mikkel Dragmose-Hansen har siddet i Middelfart byråd siden 1. januar 2010. Han er en del af KL's repræsentantskab og arbejder til hverdag som projektleder i Vejle med aktivt medborgerskab og socialt entreprenørskab.

Fredericia-politikeren og tidligere KL-udvalgsformand Findahl har fået nyt job som uddannelseschef i Odense Kommune, og derfor har hun trukket sig fra sine politiske poster.

Regioner

MIDTJYLLAND

Hospitalsdirektør går på pension

Efter mere end 25 år i sundhedsvæsenets tjeneste har hospitalsdirektør Henning Vestergaard besluttet at gå på pension. Det sker i forbindelse med, at han 19. august fylder 65 år. Dermed skal hospitalerne i den vestlige del af Region Midtjylland have ny hospitalsdirektør. Og et af landets største byggeprojekter - hospitalet i Gødstrup - skal have en ny central person i ledelsen.

Den tidligere handelsuddannede med en cand.merc. fra Aalborg Universitet har siden 2006 stået i spidsen for at samle og udvikle sygehusorganisationen fra det tidligere Ringkøbing Amt.

Organisationer

ÆLDRE RÅDENE

Hæderspris til Erling Tiedemann

Forhenværende amtsborgmester og tidligere formand for Det Etske Råd, Erling Tiedemann, har fået Ældrerådernes Hæderspris 2015. Det skete på Danske Ældreråds årlige repræsentantskabsmøde.

Som 83-årig er Erling Tiedemann aktiv samfundsdebattør, formår at følge med tiden og ser digitale fremskridt som nye muligheder for sit virke - eksempelvis som ansvarshavende redaktør på den dansk-katolske podcast katpod.dk.

En stolt Erling Tiedemann blev hyldet med stående applaus. Han takkede for hædersprisen og også for, at hans optagethed af etik havde spillet en rolle for den. ●

Hele Danmarks mødested

- Restaurant, bistro og stjernebar med noget for enhver smag
- 426 hotelværelser med over 750 senge
- Central beliggenhed

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

LUNDGAARD-KONSULENTERNE

- Rekruttering af direktører, chefer og ledere
- Lundgaard-coachen. En sparringspartner der selv har ageret på øverste hylde
- Netværksanalyse. Vi kan vise, hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Visions- og strategiprocesser for den politiske og administrative ledelse
- Udvikling af ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

En hæderlig sommer på vej

Han var en hædersmand', sagde min far om en netop afdød person. Jeg husker ikke hvem. Hvad jeg husker er, at jeg var en knægt i en alder, hvor den slags hæfter sig i et åbent drenagesind. Jeg forstod, at det er en betegnelse, man ikke så ofte bruger. Og at når man gør, så er der tale om et menneske med helt særlige, sjældne kvaliteter og integritet.

Siden gik der den sædvanlige inflation i sproget, og udtrykket 'hæderlig' blev brugt af mennesker med en beskeden sprogbevidsthed. Og så begynder alle mulige andre betydninger at klæbe til ordet. 'En hæderlig indsats' betyder ikke en usædvanlig og særlig selvstændig og principfast indsats, men derimod en indsats på det meget jævne, hvor der i den grad er plads til forbedringer.

Måske gjaldt min fars betegnelse en politiker - skønt det i dag kan virke usandsynligt. I hvert fald randt hans udsagn mig i hu, fordi jeg i den grad føler mig omgivet af politikerudladninger, som jeg har svært ved at finde ord for. Og ordet 'hæderlig' er IKKE det, der først kommer under overvejelse.

For nylig har statsministeren affyret startpistolen og udskrevet det valg, der har givet samtlige politikere febevildelse de seneste mange uger. Det har indimellem mindet mere om udslag af en slags ondartet kuller end af politisk tænkning; andre gange, som om de har svært ved at styre deres komiske talenter.

Vi har set den borgerlige blok kaste sig som en flok rasende hvepse over Helle Thorning-Schmidt og luften skinger harme og indignation. Alt sammen fordi hun på et internationalt pressemøde om terrorangrebene i februar kom til at bruge udtrykket 'øjeblikkelig' om en indsats ved den jødiske synagoge, som politiet faktisk var fire timer om at få sat i værk.

Undskyld mig, men hvad er problemet her? Er det, at statsministeren på et tidspunkt har været i den vildfarelse, som bilagsbaron Løkke nervøst kaldte det i folketingssalen? Eller kunne det tænkes, at det problem, politikerne sidder med, er, at politiet på en lang række

"For nylig har statsministeren affyret startpistolen og udskrevet det valg, der har givet samtlige politikere febevildelse de seneste mange uger. Det har indimellem mindet mere om udslag af en slags ondartet kuller end af politisk tænkning."

punkter ikke var opgaven voksen? Vel lidt for alvorligt et problem til, at man kan tillade sig at lege valgkamp med det.

Men den borgerlige opposition buldrede løs med Venstre i front. Ingen holdt sig tilbage fra at deltage i festlighederne. Og bankdirektør i skattely Lars Seier Christensens talsmand på Borgen, Anders Samuelsen, mente ligefrem, at statsministerens vildfarelse krævede en uafhængig kommissionsundersøgelse. Den slags stille og underfundig humor kan jeg slet ikke stå for.

Ikke så godt for folkestyret

Socialdemokraterne kan ellers sagtens levere møgsager, man kunne kaste sig over - som nu finansminister Bjarne Corydon, der er kendt for sin robuste form for humor. Men det kan

vist meget dårligt udlægges som et udslag af hans særlige humor, at det er lykkedes ham at formulere et bidsk svar til Folketingets Præsidium, så det kun kan tolkes som et klart udsagn om, at han ikke har tillid til Folketinget - i den aktuelle sag medlemmerne af Finansudvalget.

Værsgo'! Kan I så forstå det - I skal ikke komme og snage i fars papirer, for så vil de ende på forsiderne af samtlige landsdækkende aviser, synes at være hans holdning. Og det er jo - pænt sagt - ikke så godt for folkestyret. For politikernes vigtigste opgave er jo ikke at stå og råbe i munden på hinanden i radio- og TV-debatter, men at kontrollere, at den til enhver tid siddende regering opfører sig ordentligt og overholder love og aftaler.

Men det vil Corydon blæse en hatfuld. Når han laver forretninger med store finansspekulanter som Goldman Sachs og sælger ud af nationens arvesølv til pengetanke i skattely, så er det alt for risikabelt at lade Finansudvalget kontrollere, at det nu også var det bedste bud, der løb med vigtig knowhow og indflydelse på Danmarks energipolitik. For medlemmerne er nogle sladreter.

Det kan man da kalde en tillidskrise. Det synes Enhedslisten da også, og Dansk Folkeparti er med en imponerende forsinkelse nu med. Så man skulle tro, at den øvrige opposition ville slikke sig om munden og tage fat. Men nej, nej. Slet ikke. Det løbende mundvand skyldes drømmene om at overtage regeringsmagten, og så kan enhver jo se, at man ikke skal støtte ønsker om indsigt i vigtige regeringspapirer. Det kunne jo ramme en selv. Og det bryder en blå regering sig ikke om - det har vi til fulde set tidligere.

Stor interesse for detaljer

Så Venstre fortsætter sin bemærkelsesværdige interesse for detaljer i politiets arbejde - herunder arbejdstilrettelæggelsen. Venstres retspolitiske ordfører Karsten Lauritzen er oprørt over, at politifolk fra Nordjylland skal deltage i sikkerhedsarbejdet ved Folkemødet

på Bornholm. Han frygter for kvaliteten i politiarbejdet deroppe, når betjentene skal til det højrefløjens freakshow, Folkemødet på det seneste har udviklet sig til.

Imponerende arbejdskapacitet, hr. Lauritzen. Men jeg kan nu godt frygte for kvaliteten i lovarbejdet, når Folketingets medlemmer skal til at gennemgå og godkende politiets vagtplaner.

En af blå bloks utallige belastede eksministre, Troels Lund Poulsen, er blevet vred på Socialdemokraternes politiske ordfører, fordi hun har formastet sig til at sige, at der var lækager fra et Venstre-ledet ministerium. Hr. Poulsen føler sig truffet og pustede sig op til at kræve, at Helle Thorning satte sin ordfører på plads. For han er jo uskyldsren, har undersøgelseskommissionen af den betændte sag i Skatteministeriet fastslået.

Bliver han og andre ledende Venstre-folk ved med at sige, skønt det er lodret forkert.

Man kan ikke blive frikendt af en kommission, der må konkludere, at man ikke har fundet ud af ret meget, fordi alle lyver eller ikke vil sige noget. Det klareste udsagn fra kommissionen var såmænd, at den ikke troede på Lund Poulsens fantasifulde forklaringer under afhøringerne.

Kan nogen finde en hædersmand i det her? I mellemtiden er der udskrevet valg. Så kan vi få en politiker-fri sommer. Det kunne godt gå hen og blive en helt hæderlig sommer. ●

DK MEDIER

Hvad er dit budskab egentlig værd, hvis ingen kender det?

DK-Medier hjælper dig med at bryde igennem lydturen!

Vil du gerne profilere din kommune og tiltrække nye borgere? Ønsker du at fremme en særlig sag? Eller har du en *best case*, verden bare må høre om?

Dk-Medier tilbyder journalistiske tillæg, specialmagasiner og online markedsføring.

Kontakt os i dag og hør, hvad vi kan gøre for dig.

Per Vinther, redaktør af tillæg og indstik
Tlf. 2810 1800, mail: per@dknnyt.dk

Jørgen Scheel, annoncechef
Tlf. 5577 6203, mail: jørgen@kommunen.dk

